

PERŽVALGA.

Matyt, kad socialistų raudona vėliava turi nemažą vertę, kad valdžia net armotoms jas naikina! Štai ką Amerikonų laikraščiai praneša iš Kauno: „Kaunas, Lietuva, 20 d. gruodžio. — Revoliucionieriai šian dien iškelė raudoną vėliavą ant fabriko kamino ir policija niekaip negalėjo jos nuimti. Tada pašaukė artelerijos bateriją ir kulkomis tapo numuštas stiebas su vėliava. Kelis kartus minia smarniai užpuolė ant praeinančios kariumenės, taip, kad toji buvo priversta šauti. Maištininkų yra užmuštų ir sužeistų“.

— Ateinančiam numeryje perspaudzėsim pirmojo liėtvivių tautos susivaziavimo (kurį amerikiečiai neteisingai apkrikštijo seimu) nutarimus. Ant to susivaziavimo buvo atstovai nuo visų luomų ir partijų. Ir tie nutarimai nors ne visai aiškūs sulyg busiančia po revoliucijai tvarka, bet jie šiandien yra revoliucioniški ir dėl to visi trokštą laisvos Lietuvos gali turėti viltį, kad visos partijos neužilgo susivienys ir kovos su tikslu nuversti caro valdžią, prie ko ikišiol ėjo tik beveik viena socialdemokratų partija.

— „Zgodos“ redaktorius Siemiradzkiis savo pasargose rašo: „Angliški laikraščiai, kurie neseniai užbaigė sunkią savo kovą su Mandžurijos geografija, pradėjo naują, nemažiau painią karę su Rusijos geografija. Neseniai, pvz., „Daily News“ Čičagoj, straipsnelyj: „streikas platinasi po Lenkiją“ — padavė žinias iš Rygos, Arelio (Orel), Zlatousto ir Samaros.

„Dėkavojame, — toliau rašo Siem, — už sugražinimą Rygos, kuri buvo mūsų ir dar mūsų; bet ištikrųjų atsisakom nuo Arelio ir Samaros. Tegul juos maskoliai pasilieka

kaipo savo nuosavybę“.

Stebėtina, kad toki atžaga reiviai, revoliucijos pludikai, dar mąsto atimti nuo maskolių ne tik Lietuvą, bet ir Latviją. Tą vienok paaiškina „Narodowa Demokracija“ savo atsišaukimais, kuriuos perspaudzina „Zgoda“, „Giz. Katoricka“ ir kiti klerikalški lenkų laikraščiai. Šaukia vardan meilės tėvynės, kad darbininkai nekeltų streikų, nedarytų revoliucijos, nes tas esą kenkia mūsų kulturai, tautai ir liaudžiai; bukime, esą ramūs, tegul Maskolija piaujsi, žūsta, o „mes tik mokėkime iš to pasinaudot“. Tai kaip vilioja prispaustuosius tie katalikiški caro bernai. Jau Liėtvojoj tokių bernų skaitlius eina mažyn.

— Artinasi Nauji Metai. Atneš daug naujo, daug naujienų, permatomų ir nepermatomų. Mūsų tėvynė gali but ateinančiuose metuose pradės gyventi nauju gyvenimu. Senoji tvarka griuva. Bet daug dar vargo ir kraujo mūsų brolių bus pralieta iki prazibės laisvės saulelė, kuriai šviečiant eisim sparičiai prie tikro tobulo gyvenimo... Eikim į pagelbą tiems mūsų broliams, kurie guldo savo galvą už Lietuvos laisvę, sukruškim siūsti jiems pašelpą, aukaukim visi kiek galint daugiau iš savo uždarbio, o draugystės iš savo izdo; aukaukim tuojaus, nes dabar svarbiausias laikas. Dabar, arba niekad. Su Naujais Metais tegul nauja, neraištyta gausybės dvasia mus apima ir tegul dingsta iš mūsų tarpo seni vaidai, o tegul pražydi tarp socialistų, tautiečių ir klerikalų vienybė, iki bus nuverstas caro sostas... Tegul tatai atgabena Nauji Metai.

Skaitytojams.

Šiuomi užprašome garbius „Vienybės“ skaitytojus atnaujinti prenumerata, kaipo ir užsimokėti užvilktą skolą.

Isz Liėtuvos.

Iš Suvalkų rédybos.

Pilviškiuos, po išleidimui manifesto buvo didelė demonstracija su kalbomis ir dainomis. Paskui Rudoj (11 lapkrėčio) ir Griškabudyje buvo demonstracijos jau po apskelbimo karės padėjimo. Griškabudyje buvo tą nedeldienį (12 lapkr.) 8 žemsargiai. Jie bandė priėiti prie kalbėtojaus laike prakalbos ant kapinių, tam tyčia pastatyti sargai tuojaus juos nuvijo šaukdami „šalin policija“. Žemsargiai lindo net tris kartus ant kapinių, bet visus kartus tapo nuvyti. Rudoj ar po sanvaitei, po buvusiai tenai demonstracijai sumušė monopolį (antrą kartą) nepažįstamos ypatos naktyje. Degtinę visą sumušė, stalus sukapojo, gudišką paveikslą motinos Dievo sumušė, langus išdauzė ir tt. Pinigus (apie 28 r.) pasiėmė ir parašė į knygas, kad „pinigus paimam į Lietuvos Social-Demokratų Partijos kasą“. Išėinant viens iš mušikų padavė monopolėkui pundeį atsišaukimų ir knygučių L. S. D. P. išleistų. Monopolėikas meiliai jas priėmė sakydamas „ačiū“. Tas monopolėikas buvo pataręs mušikams, kad jie degtinės nemuštų, o verčiau parsiveštų namo. Bet mušikai pasakė jam ant to, kad jie jos negerią ir kad labai nenkenčią, kad ir kiti ją gertų, už tai geriausiai ją reikia sumušti. Monopolėikas labai pagyrė tokių jų blaivystės platinimą.

28 spalinio du nepažįstami vyrai atėję į Rudos mokyklą ir padalinę vaikams proklamacijų, paliepė jiems išsiskirstyti sakydami, kad streikas mokykloje. Vaikai, žinoma, išsiskirstė tuojaus. Tada tuodu žmonės paėmią mokyklos biblioteką ir cirkuliorius išnešė lauk sukimšo į balą ant kelio. Padarę tai nuvėjo pas žemsargį ir pareikalavo, kad atiduotų

jiems revolverį. Bet žemsargis ėmė prašytis, kad neatimtų nuo jo kėsnio duonos, sakydamas, kad jis niekad nieko pikto nėra daręs ir nedarysęs niekados, ir kad jeigu butų reikalas priimtų į naktynę juos. Tie žmonės nieko jam nedarė, išėjo toliaus, nepasiliko pas jį naktotis. Po teisybei Rudos žemsargi yra geras žmogus: jis niekam nieko blogo nėra padaręs.

24 lapkrėčio tapo suareštutas ukininkas Gražiškių kaimo (Griškab. vals., Naums. pav.) Selemonas Jarkšaitis. Areštavo jį 6 ar 7 žemsargiai ir vaitas Jesevyčius. Pas jį buvo šį rudenį krata. Rado du revolveriu stalčiuje, kuriuos žinoma ir išsivežė. Po kiek laiko Jurkšaitis nuvėjęs į Griškabudžio teismą, kada tenai buvo perkratinėjamos bylos, ir visiems žmonėms matale, užlipino ant caro paveiklo atsišaukimą. „Ko nori Liėtviviai Social-demokratatai“. Teistojas Kudikapaklausė: „Ar turi tu tiesą užlipinti caro paveikslą?“ Jurkšaitis lipidamas, atsakė, kad „turįs“.

Padaręs tą „komedią“ teisme, nuvėjo pas Bliuvą į traktiernę ir iš ten išgaudė žemsargius. Vienam keletą kartų sudavė net per žandą. Augalo nuvėjęs į mokyklą išgaudė vaikus iš ten, liepdamas jiems nesimokėti maskoliška kalba.

Už tuos visus dalykus jį areštavo ir pasodino ant 3 mėnesių į kalėjimą: dabar sėdi Kalvarijos kalėjime.

A. Žioplelis.

Iš Kauno gub.

Kavarskas, (Ukmergės pav.). Mūsų valsčiaus raštinninkas p. V. P. ir valsčiaus mokyklos mokytojas p. V. L. taip įkirėjo valstiėiams, kad šie nutarė prašalinti juodu ir pakviesti į jų vietą liėtvivius

ir tam tikslui susirinko valsčiaus raštinėje Spalių 28 (Lapkričio 10) d. Bet valsčiaus raštininkas, patyręs apie busiančią sueigą, pranešė į Ukmergę ir Spalių 28 (Lapkričio 10) d. į Kavarsko miestelį atvyko priestolis, du žandaru ir 8 draugai. Nors priestolis atkalbinėjo žmones, nors žandaras ir rėkė, kad tai „maištas“, tačiau valstiečiai išsirinko sau kataliką raštininką ir mokytoją, o rusus prašalino. Žmonės labai pradziugo, kad nors kartą galės atlikti savo reikalus valsčiaus raštinėje ir mokinties mokykloje prigimta kalba.

Įpykęs priestolis visą bėdą suvertė ant žydų sprando. Įkalbėjo jis žydams, buk dragunai buvę atsūsti jiems apginti ir privertė žydus užmokėti už dragunų užlaikymą.

Piemenėlis.

Kalvarija, (Suvalkų gub.) Kaip girdėti, visose Lietuvos bažnyčiose stengiasi prašalinti lenkystę. Tikrai Kalvarijos bažnyčioje dar tebegieda lenkiškai razančių ir „Prieš teip didį Sakramentą“, nors, tiesą pasakius, lenkų čia teip kaip nėra. Kurie gyvena mieste ir vadina save lenkais, teip-pat moka lietuviškai, norint vartoti dėl fanaberijos tokią lenkišką kalbą, kurią tikras lenkas vargiai suprastų. Ne kartą tenka girdėti skundžianties vietinius lietuvius, kad jie nesupranta tokio giedojimo bažnyčioje. Ar dar ilgai vietiniai lietuviai nesusipras prašalinti polionizmą iš bažnyčios? Tikrai kad visi „Kalvarijos lenkai“ gerai supranta ir kalbėti gali lietuviškai, o tarp parapijonų lietuvių nedaugelį terasi suprantančių lenkiškai. Tai giteisybė reikalauja, kad lenkiškos kalbos bažnyčioj visai nebūtų.

Mikas T.

Dusetos, (Ezerėnų pav.) Spalių 29 (Lapkr. 11) d. Su streikavo Dusetų mokyklos mokiniai. 9 valandą jie pareikalavo nuo mokintojus,

kad jis išguldinėtų jiems mokslą lietuviškai. Maz-daug teip jie jam pasakė: „Mēs mokīnāmēs kēias zīemas ir nieko negalīmes īsmokti dēlto, kad Tamīsta kalbi nesuprantama mums kalba. Visā laikā sugāīšināme ant rusīškų pasakū ir dainuškū, kuriū nesuprantame, o mokslas pasīlieka uzpakalyje. Mēs reikalaujame, kad mokslā skelbtū mums mūsū prigimtoje kalboj—lietuviškai“.

Žinoma, mokintojas nesutiko, nes nemoka savo mokinių kalbos nė žodzo. Tuomet visi vaikai išėjo iš mokyklos, kurion pīzādējo pagrīžti tuomet, kad mokslas bus īsguldomas lietuviškai.

Dar pirmiau pametė mokslanējē Juzintū ir Kamajū mokyklū mokiniai dēlei tos pat priezasties. *J. Gerutis.*

Viešintos, (Ukm. pav.) Lapkričio 2 (15) d. apie 4 val. po pietū, nežinia, iš kurios pusės atējo apie 14 šaudyklēmīs ir revolveriai apsiginklavusių vyrū ir īšdauzē monopolijē degtinē, o pinigus uz īšparduotajā degtinē (167 rub.) pasiēmē. Nors duokart ir sergējo monopolijē kareivīs, tačiau užpuolusieji ītēmē īš jo šaudyklē ir revolverj ir atlikę savo darbā šaudydami nuējo Traškunū link, kur, kaip girdējau, tą pačią naktj, teip-pat sako, īšdauzē monopolijē. *X.*

(„Vil. Žinios“)

Politiszkos žinios.

Maskolija. Po visų tų „līnosybiū“, caro valdzios „duotū“, jau vėl prasidējo „knuto“ politika. Prasidējo nuo anos subatos, kada Peterburge pradējo arēstuot streikierius ir kad uzdējo cenzurā ant laikraščių. Atšalinus neseniai karės padėjimā īš Lenkū karalystēs, valdzios vėl įvedē tas karės tiesas bet tuotarpu tik Suvalkū gubernijoj: Sepapilēs, Kalvari-

jos, Vilkaviškio ir Naumiesčio pavietuos. Tas parodo, kad mūsų broliai suvalkiečiai dabar smarkiau kariauja prieš valdzia negu lenkai. Kauniečiai lietuviai teip gi neatsiliko nuo suvalkiečių, bet į jų tarpą šis didysis judėjimas atėjo iš Latvijos, kur dabar eina tikra karė su maskolijū valdzia ir jos augintiniais dvarponiais kapi talistais. Čia revoliucionieriai apsiginklavę kaip kareiviai užpuola ant kareivjū. Tokiu būdu sumušė 300 kazokū ir ulonū, kurie lydėjo į užsienj ke liolikā dvarponiū šeimynū.

Tokia pat karė eina Maskolijoj. Revoliucionieriai keliose vietose pasistatē barikadas ir buvo bausis mušis su kariūmene, kuri vartojo greitai-šautamas kanoles ir dēlto įveikē revoliucionierius; šaudē bombardavo tuos namus, kur jie buvo paskiaus subėgę. Kelias dienas jau eina ta karė. Gruodžio 25 dieną, rytmetyje, per kelias valandas tapo užmušta 5,000 ypatū ir 14,000 sužeista. —Peterburge streikuoja 120,000 žmoniū, bet nėra visuotino streiko: geležinkeliai da ne visi streikuoja. Daugelis darbininkū, turbūt per kaikuriū liberalū ir paties popo Gapono agitacijā link nusiramino, tapo sudemoralizuota. Mat tie konstitucijonalistai, kā nori tik aprubežiuot caro valdzia, o ne visai ją išuaukīt, buvo revoliucionieriais tik prieš apšaukimā „konstitucijos“ (lapkričio 30 dienos manifestas), o dabar jie pradējo kovot prieš revoliucijā. Bet paskutiniai atsitikimai vėl juos padarys revoliucionieriais, tai yra—pritars revoliucionieriams, nekludys jų darbū, kad ir iki visiškam išnaikinimui carū valdzios, monarchizmo.

Subatoje, kaip telegramos praneša, apie 1,000 lietuviū Vitebsko gubernijoj užpuolē ant vieno dvaro ir visoj apie linkėj padarē maištā, skelbdami, kad tas visas kraštas iki

Riežicai turj but priskirtas prie „Lietuvos respublikos“....

Latviai gauna ginklū, viena išplēsdami valdzios arsenalus, antra—īš Švedijos. Viešai yra žinoma, kad Švedijos pirkliai gabena per Finliandijā karabinus, ir nieks jiems to negal užginti, nes biznis yra laisvas....

Kad tik revoliucionieriai turētū daug pinigū, tai ir visko jie turētū ir laisvę greičiau īskovotū, mažiau žutū gyvasčių....

Kynai. Šanghajuje buvo Kynū maištas prieš europiečius. Sukilėliai, vadinami „kuliais“, sužeidē Amerikos vicekonsulj, Vokietijos konsulj apibērē akmenimis ir kelis kitus europiečius sužeidē. „Šalyn baltuosius“—tai sukilėliū šauksmas. 20 kynū tapo užmušta ir daug sužeista, bemašinant sukilėlius. Europos ir Amerikos laivynai pradējo rengtis bombarduoti miestā ir tada sukilimas aptilo. Mieste apskelbtos karės tiesos. Amerika išsiuntē du skraidu liū. Boikotas prieš Amerikos tavarus tęsiasi.

Isz Amerikos.

Išplėšimas bankos.

St. Louis Mo., 19 gruodžio. Keturi plėšikai Baldwin'e, Ill., sumušē su dinamitu banhos šėpā, padarē tikrā kovā su gyventojais ir paspruko vežime, pasigriebę su savim apie \$2,500 popieromis.

Lenkū Susivienyjim o a u k a .

Chicago, Ill. gruodžio 19 d. Centr. Valdyba Lenkū Tautiškos Sąjungos („Związek“). per savo posėdį nutarē paaukauti iš vartojamojo izdo \$1,000 nau dai badaujančių Lenkijoj. Pirmiaus tapo išsiūsta tam pačiam tikslui teipgi \$1,000. Be to yra surinkta Chicagoje \$2,000. Tai bus \$4,000 paaukauta caro valdzios aukū naudai.

Kad nenor šelpti revoliuciją tai gerai, kad bent šelpia negalinčius kovoti, o mirštančius badu.

S m e r t i s a m e r i k o -
n i š k o r a š ė j o .

New York, N. Y., 21 gruodžio. Iš San Reno, Italijoje, praneša, kad tenai pasimirė Henrikas Harland'as, Amerikos rašėjas, kurs parašė apysaką po titulu „Kardinolo Tabakierka“.

A d v o k a t a s
k a l ė j i m e .

New York, N. Y., 22 gruodžio.—Thomas P. Wickes, advokatas, autorius teip vad. laiškų „Lewis'o Jarvis“, kurs tapo apkaltintas už apklepojimą Edwardo P. Weston iš Newark, N. J., liko nuspręstas ant 1 metų į kalėjimą.

Darbuokimes iszvien.

Gyvename mūsų svarbiausioje valandoj. Nuo dabartinio mūsų, lietuvių pasielgimo ir darbavimosi priguli Lietuvos ateitis, užtat reikėtų darbuotis visiems išvieno, o imtis prie darbo greit ir karštai.

Tautiečiai, kurių nuomonės iš dalies nesutinka su nuomone mūsų social-revoliucionierių geriausia būtų, kaip rašė p. Širvydas, kad išrinktų sau komitetą. Tąsyk abudu komitetai galėtų dirbti šale vienas kito, nes po teisybei, galutinis mieris abiejų partijų, social-revoliucionieriškios ir tautiškosios, kurią aplinkybės bene perkeis į tautiškai-revoliucionieriškąją, yra kuone vienoks.

Rapinamės išgauti Lietuvai autonomiją, o rasi ir neprigulmybę, taigi pirmių pirmiausia parodykime, kad mokame sutaukioj tėvynės labai darbuotis. Rinkime aukų neperiškadykime vieni kitiems, tik pagalbėkime.

Lietuviškiesi Amerikos kunigai, išskyrus New Englando

kunigus, iki šiol net tautiškai jai propagandai aukų ne tik kad nedavė, nerinko, bet dar tuli renkančius draudė. Lietuviškiesi kunigai to neprivalytų daryti. Tegul atsimena, kad kunigas popas Gapon'as rusiškosios revolucijonierius vedė į pirmąjį mušį su autokratija, tegul teipgi atsimena, kad liuososios Latvijos pirmojo seimo pirmsėdžiu yra pastorius Rosen. Ar gi tik viena lietuviškoji kunigija laikuose šitos revoliucijos gimdys tokius caro draugus, kaip Seinų pralotas Antanavyčius arba Amerikoj kun. A. Milukas?

Broliai, tėvynė šaukia pagalbos. Visi išvien prie darbo.

J. Pliopllys.

Artykimės prie latvių.

Latvijoje kilo revoliucija. Telegramos praneša, kad ir lietuviai ir estai jungiasi su latviais. Mūsų Amerikos lietuviai privalome tai vienybei iš širdies pritarti ir būtų labai gražu, jog tuose Amerikos miestuose, kur yra lietuvių ir latvių, kad būtų rengiami išvienų dviejų tautų mass-mitingai. Tokiu budu mūsų čia Amerikoj susiartinsim su latviais, o angliškuose laikraščiuose amerikiečiams turėsime progą išaiškinti tų dviejų tautų giminybę.

J. J.

Demokratu revoliucijiszkumas.

(Pabaiga.)

Minėtasis p. Pranas ten pat „V. Žiniose“ sako: „Tautiškiesi reikalai tai (socialdemokratų) partijai visai nerupi, nes socializmas yra tarptautiškas apsireiškimas“.

Girdėjo, kaip vėjas užė... Ar nepasiskolino tą sakinį nuo lenkų atžagareivių (Narod. Demokr.), kariaujančių prieš

revoliuciją 1). Lietuvos savarankiškumas, tai, mat, ne tautiškas dalykas, o tiktai autonomija, prigulėjimas nuo masolių tautos, tai—tautiškas!... Ir lyg iškovojimas visuomeniškos laisvės tautai nereikalingas!..

Kadangi L.S.D.P. reikalauja Lietuvos savarankiškumo, teisingiau sakant, nori išgriaut caro valdžią ir įvesti demokratišką respubliką ir kadangi ji daugiausiai remiasi ant darbininkų luomo, tai p. Pranas sako: „Del tų priezaščių, mums rodosi, socialdemokratų partija Lietuvoje negalės dabar daug ko nuveikti“.

P. Pranas aiškiai užsimerkia netik prieš šiandieninius socialdemokratų darbus, revoliucijinius. Jis užsimerkia ir prieš istoriškus faktus, parodančius, kad visose revoliucijose, kaip ir dabartinėje — „pirmąją vietą“ užima darbininkų luomas, — kaip pripažino pačios „V. Žinios“ N.252, str.: „Pradedant gyventi“. P. Pr. teip kalba, kad rodos revoliucija jau pabaigta ir ji neturi pamato, ir jau ta darbininkų „pirmoji vieta“ turi, — kaip yra lemta, — pereiti liberalams-burzuazijai...

Buvusiose revoliucijose burzuazija liberalai vadovavo darbininkų armijos priekyje, ir jie laimėjo. Dabar darbininkai susipratę, organizuoti į savo socialdemokratišką partiją, iškovos daugiau sau, negu burzuazijai.

Dabar mažai reikalaujančioms partijoms grėsia pavojus!... To pamokina Kauno gubernijos atstovas, p. Bielskis, žemiečių susivaziavime Maskvoje, sakydams: „reikia, kad ir mūsų vidutinės partijos

1) Panašios dvasios straipsni, diskredituojanti revoliucionierius socialistus „V. Žinios“ paėmė iš „Gazeta Warszawska“ ir pavadino „idomiu straipsniu“ (žr. „V.Ž.“ N266). Ten internacijonalizmas pavadinta „be-tautiškumu“(!).

apmąstyty tą istorijos faktą, kad joms nereikėtų žuti“, kaip žuvo Prancuzijos revoliucijoje „mažiaus reikalaujančios partijos“ (žr. „V.Ž.“ N.267).

Bielskis, kaipo liberalas arba demokratas, kalbėjo tik, kad vidutinės partijos (liberalai, demokratai) neturint bijotis „visuotino rinkimo tiesų“, be kurių nėra galima šiandien numalšyti revoliuciją (tą pripažįsta ir pats Vitte!). „Ar gi mes bijosime visuotino rinkimo tiesų? Prancuzijoje galima buvo bijotis, — ten nežinojo, kur jos nuves; mes neturime ko bijotis — mes matome kitų šalių prityrimą“.

Teip sako Bielskis, ir gana teisingai. Nes daugelis net lietuvių yra patys „patyrių“, pvz., kad ponai burzujai nebijoj proletarijų balsų laike rinkimų; mūsų broliams amerikiečiams gerai žinoma, kad visuotinas balsavimas, tai visuotinis pinigų skambėjimas: už pinigus burzujai prisiperka balsų, kaip vėžių! O prie tam yra visa eilė įvairių priemonių link darbininkų apkvailinimo... Todėl dabar nieks iš mūsų liberalų nė nesibijo visuotino, lygaus, slapto betarpiško balsavimo. Bet prie to viso jiems reikėtų buti dar drąsesniais: reikėtų nebijoti nė visiško išnaikinimo caro sosto ir įvedimo demokratiškos respublikos, prie ko juk eina internacijonališkoji Rusijos revoliucija, nežiurint ant to, kad ir tuli patrijotai nekenčia tų internacijonalizmų...

* * *

Bet, — horribele dictu! — į to vietą atsiranda varpiečių, kuriuos jau neužtenka „geltonsnapiiais politikais“ pavadinti! Ypač apžiūrėjus šios dienos sąlygas ir caro valdžios priešmertinę agoniją, tai nežinai žmogus nė ką mislyt pamačius, kaip dar mūsų liberalai siunčia carui vardan „trijų milijonų“ lietuvių „dėkingumo žodžius“, už... manifestą! Ir

kas dėkavoja: S v i e s i a u s i a s k u n i g a i k š t i s J o n o J o n a s G e d i m i n a s — B e r z a u s k i s — K l a u s u t i s — g e r a s v a r p i e t i s, d i r b a s „V a r p e” n u o p a t j o a t s i r a d i m o p o p s e u d o n i m a i s: „J.—b.”, „Dagis” ir „Klausutis”. Tai gi tas „šviesiausias” nusiuntė carui telegramą, kur tarp kito ko tikrina: „Lietuvių tauta buvo ir pasiliks ištikima savo Meilingiausiam Monarchui-čevui”... (zr. apie tai „Liet. laikr.” N.46-47, pusl. 668).

Pereitą pavasarį lietuviai (Vilniaus, Rygos ir kitų vietų) siuntinėjo carui „visupavaldičiausius prašymus”, iš kurių, matomai, tapo subudavotas tasai nekaltas L.D.P. atsišaukimas: „Lietuviai, neapsileiskime!” Tuomet dar nežinota, kad lietuviai turi savo „šviesiausią kunigaikštį”, kurs „stačiai paeinas nuo... Gedimino”. Dabar, spalio 22 (lapkričio 4) dieną „lietuvių susirinkimas” Vilniuje nutarė ir nusiuntė gr. Vittei „memorandumą” (gerai da, kad ne prašymą!), reikalauja Lietuvai autonomijos ir... „idant visuose Viršiausiuose manifestuose ir paliepiamuose nebutų ignoruojamas *Didžiojo Lietuvos Kunigaikščio titulas(!)*”*) Mat da mums lietuviams neužtenka *savojo* „šviesiausio” kunigaikščio...

Po „memorandumu” pasirašo: „Įvairių Lietuvos kraštų piliečių įgaliotieji: Dras J. Basanavičius, Donatas Malinoviškis, J. Ambrozevičius, M. Dovoja-Silvestravičius”.

„Lietuvių Laikraštis” talpindamas „šviesiausiojo” kunigaikščio telegramą, šiaip paaiškina: „Norėdami parodyti, kaip *ta lietuviai dėkingais yra carui* (čia ir žemiau mano pažymėta. J.B.), paduodame šią telegramą išvertę ją į lietuvišką kalbą”.

*) Tasai „memorandum” tilpo „V.Z.” N, 267.

„Vil. Žinios” talpindamos „memorandumą”, sako, kad tokiu būdu apreiškia savo skaitytojams, „ką *lietuvių* susirinkimas... nutarė”.

Kad *lietuviai*, o „ne vokiečiai, ne totoriai”, tai teisybė. Bet lietuviai, rengdamiesi prie politiško gyvenimo, dar nešu pranta, kad reikia pasivaditi kokia nors politiška partija. Jie demokratų partija nepasivanino... tas, bent iš formališkos pėsės, demokratų vardą apgina nuo... kompromitacijos. Vienok, matyt, dvasia ta pati — liberališka: kaip demokratų principų išdėstyme teip ir „lietuvių memorandumu” nieko nėra minėta apie mažturbių ir beturbių reikalavimus — politiškus ir ekonomiškus, ir savo politikoje nenužengia toliau už konstitucionalistus-monarchistus.

Tegul šitie sustatytojai „memorandumu” ne nepriklausytų demokratų partijai, nors jie visi yra ar buvo „varpiečiai”, tegul jų dalis yra klerikalais (pvz. viens tarp įgaliotųjų — J. Ambrazevičius budamas kunigu, ne negali but ne klerikalų, jeigu užsiima politika), tai visgi turime konstatuoti tą faktą, kad Liet. Demokratų Partijos visai negirdėt veikiant Lietuvai. Kodėl? Gal eina fermentacija ir neužilgo persikeis į kitą, kokią partiją? Bet tą parodys netolima ateitis. Dabar Maskolijoje visokios partijos dygsta ir krinta kaip grybai, išskyrus socialdemokratų partiją, kuri išsidirbus ne nuo šiandien dienos aiškiai reikalavimus, — principališkus ir *minimum*, — po visus kraštus gali vienodai ir tvirtai žengti prie savo tikslo; dėl to socialdemokratų partija ir yra perdėm revoliucijoniška partija, po kurios vėliava telkiasi ir visi revoliucijoniški gaivalai (kad ir nesocialistiški).

Iš visko, kas augščiau sakytą, matyt, kad demokratų partija nėra revoliucijoniška; ji

ikšiol tik noroms-nenoroms pritaria socialdemokratų partijai konstatuodama ir ant savo korpelio aptraukdama jos škariautas per gyvastį ir smerktį liuosybes. Ji tuji vienok pretenzijas prie revoliucijoniškumo: „Varpo” N.7 ir 8 pilnas tokių išvadžiojimų; vienok minėtame straipsnyje „Iš literatūros ir gyvenimo”, kur kritikuoja „D. Balaš”, aiškiai parodo savo pažvalgas: „Monarchija absoliutiškoji *evoliucijos keliu* gali persimainyti į monarchiją konstitucijinę, o ne į respubliką”. Tiesa. Evoliucijos keliu kitaip negali but. Bet ar gražu šnekėti apie evoliuciją, kuomet eina *revoliucija*? Čia aiškiai pasisakė esą evoliucionistais, reformistais, o ne revoliucionieriais. Ir jeigu mūsų demokratai po kuriam laikui taps atvirais revoliucijos priešais, tai aš ne kiek nenusistebėsiu, nes tuo keliu eidami, jie neišvengtina turi prie to prieti. Minėti lenkai demokratai (vad. „Narodowi Dedokraci”) apie pusšimtį metų buvę narsiais revoliucionieriais, dabar jau keliolika metų atgal permainė savo stovį ir kuo-biauriau dergia revoliucijos darbus ir socialistus, kam jie keldami revoliuciją pustiją šalį, griauja lenkų kultūrą!... Dėl ko jie atsuko užpakalį prieš revoliuciją — tas teip gi neįstabu; bet čia nėra vietos aiškinti; tegul skaitytojai tik atkreipia savo atydą į tai, kad jų pažvalgos keitėsi besikeičiant jų ekonomiškiems reikalams, gyvenimo sąlygoms, augant jų „mažesniajam broliui” — priešui, t. y. proletarijatiui.

Tokių pavyzdžių galima butų daug parodyti tarp visų tautų.

Šita pažvalgų evoliucija tarp mūsų demokratų tik dabar pradeda aiškiau apsireikšti. Butų ji apsireiškus seniaus, kad tas jų neperseniai dar keičiamas „šiaurės meškinas”, o

dabar jau „Didis Lietuvos Kunigaikštis” nebutų sutrandęs mūsų kulturišką plėtojimos, ypatingai — atimdamas mums spaulę...

Baigdamas šituos patėjimus turiu prisipažinti, kad aš visai esu toli nuo tos mislies, kuri gundytų diskredituoti demokratą: aš tik konstatuoju faktus ir elgiuosi teip, kaip — sulyg „V-po” nuomone, — turėjo pasielgti „D.B.”: išvadžiojimus paremiu ant „tikrų šaltinių ir citatų”.

Ant galo mūsų tautiečiams demokratams privesiu vieną punktą iš tautiškai-revoliucijinės dainos, iš Krakosmečio laikų, kurią minėti lenkai „Tautiškieji Demokratai” kitados dainuodavo, o dabar spiaudo išgirdę jos melodiją:

„Suklėlėl! nežiur ant Vienos traktatų
Derėt su carais ne nemano;
Rusus tiktai tranko, o gaujai magnatų
Virvėms jie atkeršyt numano!
Garbė jums, magnatai, mūs ponai,
Už pančius, vergiją mūs kietą!
Garbė jums, grapai, pralotai — mūs
valdonai,
Už šalį krauju mūs aplietą!”

J. B.

(sz) lietuviszku dirvu Amerikoje

Paterson, N. J. (Pakvietimas). Keletas sumanesnių lietuvių užmanė susaukti visuomenišką susirinkimą, kurs ir atsibuvo gruodžio 9 d. Nutarėm kelti balių ir perstatymą Lietuvos Laisve kaimeliu (? R.) 30 d. gruodžio prieš Naujus Metus ir kiek gausim gryno pelno, viską paskirsim revoliucionieriams, kovojantiems už laisvę. Užtai kviečiam visus lietuvius ir lietuvaites, kurie tik jaučiatės turį bent kibirkstėlę meilės Lietuvos; užprašom atsilankyt ant to pasilinksminimo, o tuom sušelpsim savo brolius kariaujančius už laisvą Lietuvą. Įžengs 15c. Balius atsibus pas p. Morkų Aučių 182 Rever str. ant Hamilton Hall.

A. Varaškevyčia.

Luzerne, Pa. Gruodžio 3 d. Lietuviškas Neprigulmingas Kliubas laikė savo mėnesinį susirinkimą. Apsvarsčius Kliubo bei Draugystės reikalus, užklausus viršininkui ar kas neturi kokių įnešimų, niekam neatsiliepiant pats viršininkas davė įnešimą paaiškindamas apie revoliuciją Lietuvoje ir kovojančius už laisvę. Vienbalsiai nutarė paaukauti 15 dolerių iš kliubo kasos.

Tai-gi guodotina redakcija „Vienybės Lietuvninkų“, teikisites nusiųsti Lietuvos Soc.-Dem. Partijai.

Motiejus Motiejunas.

New Britain, Conn. 13 guodžio š. m. draugystė Žirgvaikis laikė savo mėnesinį susirinkimą ir baigiant savus reikalus A. Tamošius kaip pirmsėdis užmanė paaukauti revoliucijos reikalams ir toliaus kalbėdamas nurodė, kad Lietuvoje Soc.-Dem. Partija geriausia atlieka visą darbą revoliucijos. 2-tras kalbėjo K. Kukauskis nurodydamas, kad Lietuvoje jau ir pilkasermegiai susiprato ir jie kovoja už buvį savo prieš ponus ir caro valdžią. Toliaus kalbėjo K. Senkus ir nurodė kaip Lietuvoje galėtų pasigerinti buvis, kad panaikintų dabartinę caro valdžią su jo visais šunimis, kurie laka žmonių kraują, tai tada pranyks visoki muitai, sumažės mokesčiai, sumažės kariūmenė. Kaip pražydės laisvė Lietuvoje, tada galės sugrįžti darbininkai ir svetimų šalių, kur šiandien spėkas palieka svetimiems kapitalistams. Sugrįžią galės savo šalyje arti arba šieną piauoti ir linksmi padainuoti; kada bus laisvė ir Lietuvos žemelė prigulės visiems lygiai be skirtumo, tada sutvers bendra gyvenimą ukės, ir Lietuvos žemelė išduos šimteriopą vaisių ir užteks visiems lengvo pragyvenimo. Po visų kalbų paskirta iš draugystės izdo \$10,00 ir A. Griėsius pa-

ėmęs skrybelę perėjo per draugus ir surinko \$2,05; tai iš viso \$12,05. Visi pinigai tapo paskirti per vienbalsį nutarimą Socijaldemokratams kovojantiems už Lietuvos laisvę ir pasiūsti „Kovos“ redakcijai, kad pasiūstų kur nutarta.

Šiam laike visi lietuviai New Britaine smarkiai pradėjo darbuotis kas link aukų revoliucijai. Ura, vyrai, į darbą! Lai gyvuoja laisvė Lietuvoje! Lai gyvuoja Socijalizmas!
K. Senkus.

Collinsville, Ill. Mūsų miestelio lietuviai ir bruzdakruta, pinigus aukauja, alekam? Mislijat, kad tautiškiems reikalams? ne, anaipat, ne! Štai 30 d. lapkričio, (Padėkavonės diena) susidaužė (kas? R.) ir teip jau savo klailas galvas, teip-gi ir karčiamoj langus, dar to negana išdaužė ir bankos langus, (First National Bank). Mat akys buvo apdumtos, norėdami išdaužyti tik karčiamos langus, išdaužė ir bankos, o kaip girdėt didvyriams atsieis nemažai paaukauti ant tos intencijos. Ale pakalbik tokį didvyrį paaukauti kokį dešimtuką ant tautiškių reikalų, ypač ant revoliucijos, tai tuo išgirsi vardą bedievio, cicilisto, arba pakalbik tokį avigalvi, užsirašyti laikraštį, tai gausi atsakymą: „ar aš bedievis, kad aš laikraščius skaitysiu!“ Girdi, tik bedieviai laikraščius teskaito. Tai kaip mūsų miesto lietuviai dar tamsūs.

Lapkričio 20 d. atsibuvo vestuvės vieno mūsų tautiečio, J. Tumosos su Petrone Whičiute. Vestuvės buvo tykios be jokių iškilnių ir be svaigiančių gėrynių, teip gi be daugymo torielkių, — vienu žodžiu — be „tautiškių“ papročių... Buvo tai susirinkę keli rimtesni tautiečiai. Besikalbant apie bėgančius visuomenės reikalus, tautietė T. Whitienė užmanė paaukauti, kas kiek

išgali, revoliucijos reikalams. Susirinkusieje tam pritarė ir sumetė \$3,50 Pinigai pasiūsti į „Kovos“ redakciją, ir paskirti tik kovojančiai partijai, t. y. Liet. Soc.-Dem. Partijai.

V. J. Raudonius.

Chicago, Ill. Protokolas II Chicagos Centr. Rev. Komiteto. Pagal nutarimą atsibuvusio. Mass-Mitingo miesto dalyje „Town of Lake“, šiandien, 10 d. guodžio 1905 m., atsibuvo visuomeniškas susirinkimas šelpimui revoliucijos agitatyviškos, likusių našlių ir našlaičių nuo mirusių kovoj už Lietuvos laisvę. Susirinkimas atsibuvo šv. Jurgio K. parapijos bažnytinėj salėj, kurį susirinkimą, atidarė prezidentas J. Varkala, ir po trumpai ir gyvai prakalbai pašaukė ant kalbėtojus p. A. Bijanski, kuris aiškiai ir sujudinančiai parodė reikalą šelpimo Lietuvoje mūsų brolių ir seserų, kovojančių už liuosybę. Potam kalbėjo kasierius St. Marcinkevyčius, pagalios Dr. V. Kudirkos Giesmininkų Dr. tē atgiedojo „Maršlijezą“, ko susirinkusioji visuomenė atsistojus išklause. Po deklaracijai 8 metų mergaitės A. Kabašinskiutės dar kalbėjo sekančios ypatos: D-ras A. L. Graičunas, Žimontas, Bagdziunas, Kuzma. Visi kalbėtojai lietuvius ragino prie gausesnių aukų revoliucijos labui. Po viskam buvo pas susirinkusius sukolektuota aukų 33 dol. 56c.

Tėvynainis J. Bagdziunas šelpimui revoliucijos atspaudino puikius paveikslus, kaip kazokai Peterburge skerdžia ir kančiais kuoja nekaltus žmones ir susirinkusiems apreiškė, kad tuos paveikslus (pločio 9 col. ir ilgio 15 col.) parduodas po 25c. kiekvieną, iš kurių 15 atiduoda šelpimo revoliucijos fonđan, o sau pasilieka tik 10c. kaip kaštus atspaudinimo. Susirinkusi visuomenė tą auką su dėkingu-

mu priėmė, nes tas fonđui gali atnešti daug pelno. (Lietuviai norintieje minėtus paveikslus pirkti ir tuomi padauginti revoliucijai aukas, gali kreiptis po sekančiu antrašu: J. Bagdziunas, 3314 Muspratt str. Chicago, Ill.

Išviso dabar pas kasierių S. Marcinkevyčių revoliucijai surinktų aukų atsiranda.

Nuo Mass-Mitingo ant Town of Lake — \$19.25

Sv. Stanislovo dr-tė laike savo teatro „Amerika Pirtyje“ surinko — \$5.17

Ant visuomeniško susirinkimo šv. Jurgio K. par. salėj laikyto surinkta — \$33.56

J. Bagdziunas už parduotus paveikslus — \$2.05

Viso labo \$60.05

Dalyje Bridgeporto sekančios ypatos likosi išrinktos į kolektorius, kurių prideryste yra pavaikščioti nuo stubos į stubą ir pakolektuoti ant knygūčių — kuriems ir knygutės jau suteiktos.

J. Bagdziunas, 3314 Muspratt

F. Eismontas, 924—33-rd str.

J. Šlikas, 439 State str.

R. Gineika 924—33-rd str.

J.P. Jovaiša, 3222 Auburn av.

Iz. Papauckis, 883—33-rd str.

Po graudingai ir maloniai ekstra prakalbai p. Al. Bijanskio, kuris sujudino ir uždegė visuomenės širdis — susirinkimą prezidentas A. Varkala uždare.

Dr. A. L. Graičunas,
Centr. Revol. Kom. Chicagos
Sekretorius.

Union City, Conn. Šv. Jurgio Draugystė atsišaukia į D. K. Gedimino Draugystę dėlei šito dalyko. Du metu atgal Ged. Dr-tė darė didelį balių naudai lietuviškų kapinių, surinko apie 300 dol. ir dar iki šiol neišdavė jokios atskaitos. Vieną kartą buvo pradėję daryti atskaitą, bet nevisai išskaitė, apart muzikantų ir dviejų vakarienių, kurių vieną davė kasierius nuo

savęs aktoriams (ir komitetui, o antrą — Gedimino Dr-tė. Pas ką likusieji pinigai, nežinia. Taigi S. Jurgio Dr-tė primena, kad tas būtų atvesta į parunka, nes nuo Naujų Me-tų bus rinktas naujas komite-tas, ir senasis komitetas turės atsakyti, jei ką bus neišpildęs pagal savo priedermę.

Šv. J. Dr-tė.

Mt. Carmel, Pa. 8 d. gruodžio apvaikščiojant Nekaltą prasidėjimą Panos Marijos, užengė dvasia šventa ant lenkiškos parapijos kunigėlio Igno Maciejewskio: teip užsidegė kunigėlio širdis meile artymo, kad didžiu balsu šaukė: „Mie-li broliai ir sesers, štai pareina graudingas balsas iš mūsų tėvy-nės, šaukiantis pagalbos. Šaukia mūsų broliai badaujanti ir pajuojami despotiškos valdžios, — ar gi duosime iš bado mirti mūsų broliams!“ Ragino aukauti nurodydams ant kitų tautų, ypač ant žydų, kurie arti milijono dolerių suriuko pašelpai savo brolių. Žinoma, kunigo paklansė visi ir aukavo kiek išsigalėdami.

Tai gražus paveikslas! Kad mūsų lietuviški kunigėliai griebtųsi už tos pačios dvasios, o ne teip kaip dabar — atsispyrę žiuri į savo pajuojamas avėles ir kai kurie ne tik ką negelbsti, bet dar padeda suraišiot... ir kerpa šiltas vilnas.

Mt. Carmietė.

Newark, N. J. Newarko lietuviai miega letargo patale, nieko apie save, nė savo tautą nesirupindami. Šv. Jurgio draugystė buvo panudusstatyti lietuvišką svetainę. Gabalas žemės buvo nupirktas už \$1.500. Bet visas išmintingiesnių trusas nuėjo ant niekų. Pastarame laike žemę (du lotai) tapo nutarta daugumu balsų, vėl parduoti, nes daugumą sąnarių negali permąnyti kokia draugystei iš svetainės bus nauda. Matyt, kad mūsų lietu-

viai neesam, gana išmokę apie save rupintis. Mokame statyti vien svetimaučiams (airiams) ruimingas brangias bažnyčias. Nors aiškiai matome, kad tuomi apilešiamie patį save. Newarko gyvojoja nuo trejeto metų moterų draugystė, užsiim-dama prižiūrėjimu ligonių ir laidojimu mirusių draugių. Iš pradžių prie draugystės buvo prisirašę per 20 draugių; vardas tapo duotas tautiškas „Grazina“. Nors draugystė apart prižiūrėjimo ligonių kitokiais reikalais ne užsiėmė; bet ji buvo didelis krislas. — Mat negalima garbinti kaip šėtvą Pijų IX, nes vardas pagoniškas „Grazina“ turėjo apskrikštinti ant „Uršulės“. Tik ant laimės, ar nelaimės šian dien liko tik septynios „tavorškos“. Ir draugystės turta apie \$60.00 yra gundoma atiduoti airiam. Newarko, lietuvių iš vių pusių smunka žemyn! Augščiau užsiminiau apie bažnyčias tai prie progos noriu pamėti, jog čia yra statoma bažnyčia, (nelietuvių), už pusantro milijono dolerių \$1.500.000. Į dvyliką metų tur buti užbaigta. Rodosi, kad ir šiandien žmonės, argu kuni-gai nenori suprasti, kad Dievą galima garbinti mažam užkam pelyje, be augščių Babilionijos bokštų. Ar nebutų didesnė Dievui garbė, kad pusantro milijono dol. išdalyti alkaniem baduojantiem vargdieniam?

K....s

Susivienijimo L. A. reikalai. Kas stabdo Susivienijimo augimą.

(Pabaiga.)

Iš visų veikiamų darbų yra aišku, jog uždavimas buvo rengiamos pagal tikrą planą, užkėnti S.L.A. iš šalies jo priešų; ir rengiamos savotiškai, ant kurių galėjo pristoti vien tik Susivienijimo nevidonai po priedangą geradėjų.

„Idant užlaikyti supelėjusią garbę S. R. K. vadovų abudu Susivienijimai turi išsiimti nanjus čarterius“. Tai buvo svarbiausias sutarties punktas. Ar p. T. gali užtikrinti, kad atsižadėjimas čarterio būtų išėjęs Susiv. ant naudos? Aš duodu žodį, kad pp. plenipotentai S. L. L. čarterį būtų atmetę. Teip agitavo p. Paukštis ir teip matyt sutiko Valen. ir Pasec. Tik pakilus priešginiavimams iš šalios Susiv. sąnarių pp. Valen. ir Pasec. zadėjo laikytis tiesų, čarterio pamato Susiv. Bet ant sutarties rašto, tarpe S.L.A. ir S.R.K., po kuriuom pasirašė pp. Val. ir Pas. čarteris paliktas užmirštyje. Ant XX seimo p. Birštonas seimininkus pertikrino, jog jis mato rašte kunigų gerą intenciją. Ar tai S.L.A. gali užsitikėti ant keno ten intencijos. Ir prieš porą sanvaidių pats p. Birštonas man pačiam aiškino, kad tas raštas yra blėdingas ir neturintis savyje nė krislo geros mislies.

Turiu dar pridurti, jog kada minėtos uždavos buvo vedamos savotišku budu, kada viskas artinosi prie galutinės užbaigos, atsirado tik viena kliūtis.

Prieštaravimai Sus. sąnarių darė ant gadintojų tik mažą įtekmę. „Jūs maziukai nekiškite nosių nė į savo reikalus“, — žodžiai p. Paukščio. Tik „piktoji dvasia“ Mikolainis ardė gadintojų gerus(?) norus. Mat p. M. buvo rinktas į provos vedėjus XVIII seimo, tai ant ugdų vis-gi reikėjo ir p. M. pasirašyti. Užtaigi gadintojai susitarė su p. M. apsidirbti. Ant susivaziavimo abiejų kom. Wilke-Barre, Pa. p. P. paliepė p. M. prašalinti iš provos komiteto, bet p. M. užprotestavus ir advokatam nesutinkant provą užbaigti be parašo p. M., viskas tapo atidėta iki seimui. (Sutartis buvo aiški, nes ir p. Paseckas yra pasakęs, kad kokiu nors budu reikia p.

M. prašalinti iš provos komiteto). (Turime pasergėt, jog užmetimai be darodymo vietos ir laiko nėra rimtais argumentais, o tik bereikalingu kaitinimu jausmų. Red.)

Dadar žengsime prie seimo. Seimas viską turėjo perkratyt, ir išduoti nusprendimą prieš kaltus ir teisius. Kuopos siunte delegatus ir statė reikalavimus, nes iš sukilusių ginčų ir nurodymų aiškiai galėjo matyti, kurioje šalyje buvo tiesa. Tik kuopų teisingi reikalavimai neturėjo svarbos. P. T. sakė, jog išaiškinimas dalykų stovio atvedė delegatus į supratimą ir permąnė nuomonę. Labai man būtų miela, kad p. T. žodziuose būtų tiesa. Daugumos delegatų nuomonės persimainė dar toli pirm atidarymo seimo. Dėl patikrinimo mano kalbos privesiu bent vieną permąnį. P. Tabaras buvo tvirtas atjieskojime S.L.A. turto. Ant susirinkimo kuopos 20 d. balandžio Shenandoah, Pa. p. Tab. karštai kalbėjo už atjieskojimą turto ir atlyginimą S. L. A. padarytą skriaudą. Kuopa užsitikėdama p. Tab. teisingumui išrinko į pasiuntinius. Tik ant nelaimės p. Tab. nuomonė persimainė vos įžengus į New Britain. Kas galėjo permąnyti p. Tab. persitikrinimus? P. Tareila pats pripažįsta, kad prieš seimą atsibuvo pasikalbėjimai, aš pridursiu, kad prieš seimą buvo padarytas seimukas.

Po atidarymui seimo, prasi-dėjo tardymai, ir aiškinimai apie „grobikus“ ir išaikvojimą Susiv. turto. P. Valentinavičia aiškino, kad norint varyti provą su S. R. K., reikia sukviesti liudininkus net iš Traversi City ir kitų tolymų vietų. Ir šio-kis tvirtinimas pasirodė seimo akyse kaipo neužginčijama tiesa. Paaiškinti iš antros šalies nebuvo daleista; pagaliaus ne tokiuose svarbiuose atsiti-kimuose neužstatymas per šešis mėnesius izdininko kaucijos.

Seimas teipgi ėjo savotišku būdu lošdamas liudną tragediją. Tai jug matė kiekvienas teisingai žiurintis žmogus. Aš nesu prantu dėlko p. Tarek. klausia kam seimas rinko tuos prasi-kaltėlius į viršininkus? Pagal seimo programą, prova S.L.A. su S.R.K. užbaigta, komitetas senas, sąnariai parodanti tiesą, paniekinti, ir nubauti ir tt. Bet mes šaunam, o Dievas kul kas gaudo. „Tas yra Susiv. valdytojum, kas saujoj pinigų turi“ šuktelejo S.L.A. ex-izdininkas, po nubalsavimui paaukauti \$500,00 jieškantiems laisvės tėvynėj mūsų broliam „Susivienijimas šelpia anarkistus“ patvirtino jo bičiulis.

Tik šiame atvejy didžiūma delegatų suprato, kad seimas yra įsuktas į kreivas vėžias. Tuli atvirai pasakė esą apgautais, bet atitaisyti visas klaidas jau buvo per vėlu. Atitaisyta tapo kas galima. Jei p. T. už miršo tai aš primisiu, jog prezidentu Susiv. tapo išrinktas p. Lubinas. Misliju, jog šių nurodymų, kas atėmė agitatoriams drąsą, ir sustabdė Susiv. augimą, pakaks. Bet jeigu p. T. stengtųsi mano nurodymus užginčyti, tai antru kartu melščiau ginčus stątyti ant tvirtesnio pamato, nurodant mano klaidas. Tačiau žodžiais p. T. nepertikrins nė mūsų nė kitų dalyką žinančių.

J. Kazakevyčia.

Reikalai

„Tėvynės Myl. Draugystės“.

T. M. D. 12-ta kuopa savo susirinkime 17-tą gruodžio padavė balsus už sekančias ypatas į Centr. Kom.: prezidentu tą patį; sekretorium Povilaką iš Waterburio, Conn.; kasierium Kaziuną iš Shenandoah. Į literatišką komitetą širdingai prašom to paties p. Vinco Daukšio ant toliau patarnauti.

Inešimai: 1) Inešam, kad kasierius turi but po priežiura keturių apiekunų, apie kuriuos kiti sąnariai centrališko kom. pasirupis;

2) Kad knygos butų platinamos, kad negulėtų kruvoje pas knygių.

3) Kad šelpti kiek revoliucijos reikalus, bet neužmiršti išleisti knygelių, nes daugelis žmonių tik dėl knygelių priguli.

Kuopos reikalai. Kuopoje tapo išrinktas naujas prezidentas, vietoje K. Liubeno išrinkom Ignotą Palšancką, 55 Endicoff str. Boston, Mass.

I. Palšauckas.

Glasgow Skot. 11 d. gruodžio 77 kuopa T. M. D. laikė extra susirinkimą, kur buvo svarstyta T. M. D. reikalai: Tapo nutarta iš T. M. D. izdo: apmokėjus kaštus paduotų į spaudą knygelių ir 100 dol. palikus kasoj, visus kitus pinigus paskirti revoliucijos reikalams, ir siųsti ant rankų Lizdeikos. Tai mes vienbalsiai pritariam 9-tai kuopai T. M. D., nes dabar kareas yra brangesnis negu knygos. Ant viršininkų skiriam šias ypatas: Dr. J. Želvieneį pirmsėdžiu; P. Mikolainį į literatišką komitetą.

Sekr. K. Rugienius.

Aszerukui=Dilioniui.

Man rašant apie reikalus S. L. A. pasitaikė užgriebti ir Ašeruką, kuris „Spindulyje“ išniekino XX seimo delegatus ir dabartinį centrališką komitetą. Ašerukui užgriebimas nepatikęs, nes net visi žuvytės žvynai nusinerė ir po žvynu pasirodė ne žuvis, bet „kun.“ Dilionis. Ašerukas=Dilionis per 47 num. „Vienybės“ reikalauja nuo manęs darodymo jam užmetamų „griekų“. Aš ant to sutinku, bet tegul Ašerukas=Dilionis pirma darodo savo per „Spindulį“ darytus užmetinėjumus Susiv. L. A. są-

nariams ir centr. komitetui. Juk pirmiaus padaręs užmetinėjumus, privalo pirmiaus ir darodymus pristatyti.

Mano straipsnyje iškart buvo nurodyta, kad Ašerukas kiša nosį į ne savo reikalalus, nes neprigulėdamas prie S. L. A., kokią tiesą turi prie jo sąnarių be jokio pamato kabėtis?

Kaip Ašerukas=Dilionis parems savo darytus užmetimus darodymais, tai tada ir mes jam darodysim, kad tikrai skaldo malkas už blešinę alaus ir surinktus nuo lietuvių neva ant mokslo pinigus, su žydelka, Bayonę City linksmi „praguliojo“.

Lauksime darodymo nuo p. Ašeruko=Dilionio.

J. Tareila.

Pinigai valklojasi gatvėmis.

(Novelė.)

(Pabaiga.)

Prietelius mano kalbėjo su didele atyda, serjoziskai: jis be atydos link mano patėmijimų kalbėjo iš širdies ir susirupinęs įbedė akis į žemę galvą nuleidęs.

— Vis-tiek, dar ne viskas, — tarė jis, po trumpam tylėjęs, — e, dar toli iki viskam!

— Matoma, pas tamistą dar yra kiti plenai?

— Žinoma... Ar-gi tu misliji, kad aš galiu užsiganėdinti vienu kokiu mažos vertės plenu? E, ne! Kaip va: vienas užmanymas mano draugų — jis bus pavadintas: „Europos—amerikoniška akcijinė naujo aržuolo aukso draugovė“. Ne žiurėk ant manęs su tokiu pažvelgimu. Čia visiškai galimas daiktas, kuris atneš ateityje didžiausią laimę. Dalykas tame. Kiek vieną dieną miršta daugybė žmonių. Ar tu sutinki su tuom?

— Suprantamas dalykas! — atsakiau aš.

— Tajgi tu sutinki su ma-

nim, kad daugelis iš jų, kurie guli užkasti ant mūsų kapų, turi dantise auksines plombas. Daleiskim, kad iš visų mirusių per metus turi panašias plombas tiktai 500.000, ir kad gryo aukso randasi nors vienas karatas, tai aišku, kaip diena, kad žmonija pragaišina tokiu būdu pusę milijono karatų aukso. Tai mažiausia suma, kurią gali uždirbti, dar nepriskaitytas čia tas auksas, kuriuo galima pasinaudoti nuo žmonių, užkastų kapuose daug metų atgal.

Pasakojas šiaip mano buvęs bendras su atyda paziūrėjo į mane.

— Gerai, tai kaip tu paimsi tą auksą iš kapų? — paklausiau aš jo.

— Tai mano paslaptis, — atsakė jis, pakeldams pirštą augštyn. — Aš atradau daugelį labai akyvų sutaisymų, su kurių pagelba, viskas eina, kaip ant sviesto. Ant tų išradimų nepoilgo gausiu patentą. Dar aš ir svarbesnių projektų turiu! — su dideliu pasismogėjimu ištarė jis: — Pirmiausia reik įkurti „Asocijacija elektrikinės šviesos ant Europos kontinento“, o paskui: „Tarptautinė draugovė atjieškojimui turtų jurių gilumoj“, ir, ant galo, „Draugovė kasimui tunelio per šiaurinį polių“.

— Per daug bus sykiu užduočių, brangus Raulynai!

— Kas čia daugės! Paklausyk tiktai! Ant pirmų mano paženklytų punktų. Po visą Europą bus įtaisytos didelės elektrikinės lempos, kurios lygiai švies visai Europai. Naktim ši nauda visiškai nebus vartojama, vien tik aknotoms dienoms bus apšviečiamos gatvės. Toliau vėl. Aš išradau naują ir visiškai lengvą būdą surasti dugne jurių visus turtus, kurie ten šimtus ir tukstančius metų beguli, ne atnešdami jokios naudos. O dabar bus interesingiausia užduote: daėti ir ištyrinėti šiaurinį polių. Ar matei

kada tu, kaip daro tunelius per kalnus? Ne? Kasant tunelį yra svarbiausiu įrankių gręžiama mašina, kuri praskina sau kelią nors per kietiausius akmenis. Minėta mašina turės geriausią mano pliano konstrukciją, bus įstatyta tokiose siaurės vietose, kur prasideda rubežius amžino ledo; mašinos pramušusios sau kelią per ledinę sieną, padarys tunelį, kuriuom laivai galės slinkti vis tolyn. Už kokių metų, dalykas bus atsieltas; ekspedijai, padarius reikalingus išmieravimus šiaurinio poliuso, bus galima grįžti atgal, ar prisigriebti į Ameriką. Šis praščiausias klausimas svietai. E, iki šiam laikui nieks nepriėjo prie jo išrišimo, ir jis mažos išminties tereikala, o tas jau daug metų, neduoda užmingti mus mokytiesiems geografams.

Aš paziūrėjau iš šono ant savo draugo, kaipo didžio karžygio, ir prisipažįstu, su nenoru užsisukau nuo jo. Mane subaugino jo energiškas karštis, kuris blizgėjo jo didelėse, tamsoiose akise.

— Viskas tas labai naudinga, bet lešos, prieteliau, labai didelės, kokių pareikalaus tavo filiozofiški išgalvojimai, kas juos užmokės? — paklausiau aš jo.

— E, su tuo nerėik rūpintis, — finansų mano pasekėjai apsiima parupjti, kiek tik reiks.

Jis pradėj jį ieškoti savo šoniam kišeniuje, tam pačiam, kur buvo stiklinaitė su degtine, ir ištrauke grumulį kokių ten popiergalių, kuriuos su nekantrybe, drebančiom rankom taisinėdams, skaitė. Vienas laiškas labai susivalkiojęs išrodė, kaip kad kolektavojimo laiškas: nuo viršaus žemyn sumargintas įvairiais parašais.

Jis parodė man pirštu tuos parašus.

— Štai, matai, visa eilė parašų augštų ypatų, kurie užsi-

interesavojo mano prakilniais projektais. Ministeris X. davė tiems reikalams 5 rublius, užveizėtojas turėję U.—10 rub., gubernatorius A.—7 rublius, griorienė Z.—7 rublius ir tt. Tos ypatos nepuolgo apturės, didelius pinigus už šiuos kelis skatikus; nes jie tai supranta, ir jeigu nebutų taip, tai ne giliukautų savo pinigais. Žinok tą, kad ne mano drąsiom akim jie duoda savo skatiką, — ar ne taip? Turiu viltį, kad ir tu neapsisakysi but dalininku.

Aš labai nusidivijau tuom nelaukiamu pasiūlymu, o labiau tuom pirmu motyvu, kad nedaleidžia abejot.

— Suteik, bet kokiam laipsnyje pritarai man dalyvaut?

— Tas vis tiki, — katram nori!

— Svarbiausiam: aš užrašau ant šiaurinės ekspedijos ir dovanuju tam tikslui vieną rublį.

— Kaip draugą, aš sudžiaugsmu tamata prirašau ant visų penkių projektų. Nauda iš jų bus galbūt įvairi, o man butų labai neslangu, jeigu pasitaikytų tamatai dalininkaut mažiausiame kapitole.

— Labai gerai! Ant kiekvieno laipsnio aš duodu po 50 kapeikų, — kad daryti: kartu du rubliu ir pusę. Ar dabar duoti pinigų?

— Žinoma!

Daviau aš jam kelis sidabrinus pinigus, kurie akies mirksnyj dingė jo kišeniuje.

Užrašias mano vardą ant popieros, tuo pakilo iš vietos.

— Greitam laike aš užeisiu pas tamata ir duosiu žinią, kaip stovi dalykas mūsų reikaluose. Laigingą pasimatimą.

Iki šiai dienai nė kartą dar neatsilankė pas mane; ar gyvas jis dar, ir kokį vaisių išdavė jo prakilnus projektai, nieko nežinau.

Smulkutis.

Persergejimas mainieriams.

Galibut, kad yra tokių angliakasių, kurie klausia, kokią ypatingą naudą atneša jiems prigulėjimas prie mainierių unijos mokant mėnesines mokeskis, lankantės ant susisirinkimų ir klausant patarimų un. viršininkų. Jie sako, kad jie teipgi gauna padidintą mokesčių kaip ir unijos žmonės, teip pat įgijo 9 valsdų dienos darbą, tą potį pakelimą „sliding scale“, tą patį sumažinimą parako prekės ir kitus pagerinimus iškariautus unijos, ir tai vaisiai neprigulinti prie unijos.

Daleiskime, kad jie gauna. Vienok jie yra daug didesniam pavojui netekti tų daigtų, negu budami teisingais link savęs ir savo draugų sądarbininkų. Jei vienas žmogus teip protauja, jis turės įtekmę ir ant kitų.

Štai pavojus, kuris gręsia kiekvienam kasyklų darbininkui. Jei vienas žmogus teip mano, teip manys ir kitas, ir pirma, ne kaip jie tą pamatys, ant niekų nueis visi atsargūs plenai jų vadovų, visas darbas ilgos metų eilės, visas organizacijos triušas ir pranyks visi iškariauti pagerinimai ir išlaimėjimai. Angliakasiai tada apsisizurės, kad jų skaitlius yra toks mažas ir kėda visados trokštanti operatoriai privers juos snstraikuot, jie pamatys, kad per tai, jog nemokejo į uniją, unija neturi užtektinai pinigų palaikyti streiką ir išmaitinti juos, kada jie yra be darbo.

Tada jie praloš streiką ir operatoriai privers juos ilgiau dirbti, sumažis jų mokesčių, pakels parako prekę ir padarys viską, ką galėdami, kad pavers ti juos į vergus.

Štai pavojus stovi prieš tuos, kurie nepaiso unijos, išstoja iš savo vietinių kuopų ir nenori

mokėt mėnesinių.

Operatoriai visados to laukia, džiaugiasi iš to, nori jus atitraukti nuo unijos gązdinimas, perkalbėjimais, prisigeridimais arba kitokiu budu. Jie Jie nori jus apsilpninti ir tada jie visai jus pergales.

Operatoriai yra susioraganizavę, jie visi išvien veikia paraduoda anglį už tą pačią prekę jie eina išvien visuose klausimuose, kėkius darbininkai išstato.

Jei operatoriams yra geras daigtas susioraganizuoti, tai darbininkams dūsyk tiek yra reikalas organizuotis.

Jei jūs neprilaikysit unijos, operatoriai sutrins ją.

Jei jūs paremsit savo uniją, operatoriai guodos ją.

Jei padarysit uniją stipria prisirašydami visi mainieriai ir užsimokėdami mėnesine, teip kad jūsų vadas, John Mitchell galėtų kalbėti visų mainierių balsu, tada operatoriai kalbės su unija bizniškai.

Pasekmė bus tokia, kad paskirtam laike bus padarytos sutartys su jūsų unijos viršininkais, pasirašys ant sutarties, kurie gvarantuos jums tvirtą darbą ir gerą užmokesčių.

Štai ko jums reikia ir ką jūs turit gaut.

Artinasi tokis laikas. Pirmą balandžio 1906 m. dabartinė sutartis su opezatoriais baigiasi. Jie nenori jos atnaujinti, jie nor sumažinti jūsų uždarbius, priversti jus sunkiau ir ilgiau dirbti ir jie teip padarys, jei tik unija nebus gana druta, kad turėti operatorių paguodoną ir stiprumą.

Yra tik vienas kelias tą padaryti. Jei da neesi unijos sąnariu, prisirašyk išsyk; jei mėnesinės yra užsilvėję, užsimokėk tuoju; jei turi draugus nepigulinčius prie unijos, priragidk, kad jie tuo prisirašytų. Jei gali ką nors padaryti, iš ko butų unijai nauda, daryk ir dar pšk išsyk.

Nauji raszta.

Naujas budas išmokyti rašyti. Sutaisė ir išleido P. Mikolainis. Tilžėje, 1905. Pust. 24. Kaina?

Yra tai sąsiuva, kur ant kiekvieno puslapio yra atspuosta rašytinėmis raidėmis du sakiniai, kurių tarpuose palikta tuščia vieta mokiniui rašyti, pasižiūrint į tuos užrašus. Prie kiekvieno sakinio yra tam tikras piešinėlis. Toliau yra po vieną ilgesnį sakinį ant kiekvieno puslapio ir ant galo — laiškai. Roidės paprastos, nesuskaitos, ir dėlto jas nesunku gali—but išmokyti rašyti, net be mokytojaus pagalbos: tik iš pračių reiktų paprašyti honors kad porodytų, nuo kur reikia pradėti reikiamą literatūrą rašyti.

Rozmowki polsko-litewskie, z objaśnieniem wymowy i alfabetu litewkiego. — Lenkiškai-lietuviškos pašnekėlės su paaiškinimu ištarmės ir lietuviškos abėcėlės. Sutaisė ir išleido J. Pessis. Varšavoje, 1905 m. Pust. 25. Prekė 30 kap.

Tai pirmas ir neblogai su-taisytas vadovėlis lenkams pra-mokti lietuvių kalbos.

Užburta kunigaikštis. Komedi-ja—vodevilis. Iš vokiškos išvertė A. Adata. Eilias par-kėlo Zub... Išleido Maciejevskis. Ryga, 1905. Pust. 56. Pre-kė 15 kap.

Pilėnų kunigaikštis. Trage-dijats—se veiksmuose. (Siuže-tas pagal Kraševskio apysaką „Kunigas“). Parašė M. Šiau-lėniškis. Ryga, 1905. Pust. 91. Pre-kė 35 kap.

Prikaltas Prometėjis. Es-chilio drama.—Vertė J. Š. Vil-nius, „Vilniaus Žinių“ spaus-tuvė. 1905. Pust. 33.

Litvomanai. Drama, ketu-riuose veikimuose. Parašė Dvi Moteri. Atspaudinta iš „Var-po“. Tilžė, 1905. Pust. 50. Kai-na 20 kap.

Šitas knygas galima gauti „Vienybės Lietuvninkų“ redak-cijoje.

Aukos revoliucijos reikalams.

Atitaisyimas klaidos: K. Pa-šakarnis iš Grand Rapids pra-šo paminėti, kad prie pakvita-votų, „V. L.“ N 49 aukų yra prisidėjusios dvi ypatos: Do-min. Gaubienė ir Ona Jurai-tienė po 25 c.

Wilkes-Barre, Pa. Algirdo draugystė (per susirinkimą)—\$3,52. Iš tos sumos atitraukus demokratams 4-tą dalį, lieka \$2,64.

Passaic, N. J. šv. Jurgio dr-tė—\$25,00.

Mt. Carmel, Pa. J. Lanau-cas, A. Ambraiežius po 5 dol.; J. Striupinckas, Fr. Trucha-nowski, V. Skučas, J. Banislauckas, J. Burauckas, J. Abramavyčius ir A. Vencis po 1 dol.; Vl. Kubelda, A. Pangonienė, V. Metkevychius, J. Šiupšinskas, A. Mikelionis, J. Banionis, T. Vascikauckas, E. Parczynski ir Ona Jukne-lienė po 50 c.; O. Skučutė, J. Jaudegis, J. Kulik, M. Matu-lis, J. Stebinski, F. Dzieklins-ki, P. Grukowski, V. Ambro-ziejus po 25 c. Viso \$24,50.

Plymouth, Pa. Pas J. Vai-čiulį surinktą: J. Vaičiulis, M. Vilkelis, S. Vilkelis, V. Matu-sevyčius, P. Matusėvyčius, P. Radzevyčius, J. kunigėlis po 25 c. Smulkesnių 35 c., Viso \$2,00.

Luzerne, Pa. Liet. Neprigul-mingas Kliubas—\$15,00

Buvo \$59,65

Viso labo \$148,79

Aukos L. Dem. Partijai:

Wilkes-Barre, Pa. Algirdo dr-tė (žr. augščiau) \$0,88.

Aukos moksliečiams.

Pagal 38 num. „Vienybės“—\$18,66. Pasiūsta dr. J. Šliu-pui.

Aukos kankiniams.

Delray, Mich. M. Mockus 50 c.

Buvo (žr. „V.“ N38) \$491,08

Viso labo \$491,58

Iš visur.

Archiriejus Antonijus Moskvoje iš savo mišių išmetė pa-minėjimą: „samoderzec vseros-syjskij“ (visos Rusijos vienval-dys), motyvuodamas tą tuomi, kad caras išleides manifestą, kur prileidžia ir žmones prie šalies valdymo, jau tuomi pa-tim liogiškai išsivadėjęs vien-valdybės ir apsiėmęs valdyti ne vien „su Dievo malone“, bet ir „su žmonių valia“. Si-nodas prisakė nedaryt tų per-mainų. Antonijus laikosi prie savo nuomonės, nesa jam sązi-nė nepaveljanti kiteip elgtis.

Didelis Balius!

Draugystė šv. Sicilijos pa-rengia balių 1-mą sausio, 1906 m. (Naujų Metų dienoje) sve-tainėje Armory Hall Pittston Pa. Užkvičiame lietuvius ir lietuvautes pasilinksinti toje dienoje. Įžanga tiktai 25 ct.

Komitetas.

Meilingai dėkavoju Dr. E. C. Collins Medikal Institutui, kad mane išgydė nuo ligos teip sunkios, kad daugelį metų kentėjau labai, nuo įkiraus sunkaus reumatizmo, nes karts nuo karto, turėjau gulėt lovo-je, nors vartočiau visokias gy-duoles, bet sveikatos nesuteikė.

Mano viens draugas parodijo kreiptis prie profesoriaus Col-linso Instituto, nors labai ne-norėdams, bet paklausiau jo, kadangi visai nesitikėjau, kad kas nors manė galėtų išgydīt, bet kaip labai nusistebėjau, kad pradėjus naudot prisiūstus vaistus to garbingiausio Insti-tuto, tai pilnai pagelbėjo ir į trumpą laiką pasilikau sveikas apturėdams savo pirmutinę gerą sveikatą. — už tai mei-lingai dėkavoju ir dabar esu persitikinęs, kad tai yra vie-natinė vieta kur sergantys gali pilnai apturėt savo sveikatą, netrotijant laiko ir nemetant bereikalo pinigų tik išvardo

daktarams.

J. Krančus,

P. O. box Connorsville, O.

Esu dėkingas širdingai dė-kavoju profesoriaus Dr. Col-linso Institutui už gyduoles, su-gražinimą sveikatos ir jaunys-tės spēkų, nors turėdams 35 metus, buvau pamatiškai nu-puolęs ant sveikatos, teip kad krutinėje diegliai ir sunkumas kvėpavimo neišpasakytai kan-kino, gerklėj visad buvo pilna skreplių ir kaip gaidukai gie-dojo, vidurių nedarimas ir abelnas nusilpnėjimas, jog jau ir dirbti negalėjau, į despera-ciją į prapultį mane stumė iš kurios neturėjau vilties išsi-gelbėt, bet išskaitęs laikraštyje apie garsingą profesorių Col-linso Med. Institutą nors neti-kėjau, kad man pagelbėt ga-lės, nes kiti daktarai jokio pa-lengvinimo nesuteikė. Bet kaip ėmiau vartot man prisūstus vaistus kaip jie sakė pri-taikinus prie ligos, tai su kožu kartu sveiksta ir pajiegos ėjo geryn ir geryn, o dabar jaučiuosi visai sveiku kaip naujai atgimias, už tai širdin-gai dėkavoju už sugražinimą sveikatos ir jaunystės pajiegų, nes kaip 10 metų dabar jau-čiuos jaunesniu, budams pilnai sveikas. John Strokas, 69 Fremont str. Massilon, Oh!

Susirinkimai.

Glen Lyon ir Wanamie, Pa. kuopa S.L.A. laikys berteininį susirinkimą 31 gruodžio 1905 m. ant sales Duns 2 valandą po piet, visi seni sąnariai yra kviečiami užsimokėti bertaini-nę duoklę ir tautiškus centus teipogi ir nauji norinti prisira-šyti užprašom. Komitetas.

S. L. A. kuopos 57 atsibus 31 gruodžio ruimuose Lietu-viško kliubo, 96 Green str., 3 valandą po pietų Worcester, Mass. Priegtam bus dar ir prakalba apie įkurimą tautiš-ko namo ir apie kitus svarbius reikalus.

Prez. J. Pauliukonis.

Lietuviu tauta senoveje ir sziandien.

Parašė J. Sliupas, M. D.

TOMAS ANTRAS.

(Tasa.)

Jadvyga galėjo verkti, kiek tilpo, be vilties; jos škurupulus ir prisidingėjimus malšino pralotai, kurie už bigamiją (nes Jadvyga antrą susituokimą laikė už kekšystę — facinus quoque adulterii exhorrens, Dluogošius, lib. X p. 105) žadėjo jai dangaus karalystę dėl atvertimo į krikščionybę pagonų; nuzurdojimą Keistučio jai aiškino tuomi, kad vokiečių chronikose apie žmogžudystę nieko nėra pasakyta; net Elzbieta, motiną Jadvygos, magnatai prikalbino, ir toji sutiko ant Jadvygos susituokimo su Jagėla. Magnatai prašė Jadvygos, kad gelbėtų tėvynę, įkalbinėdami, kad ji paskilbs Europoje kaip apaštalė ir pagniauztoja „laukinių“ Lietuvių, ir kad Jagėla nėra toks bridkus ant išziuros ir apsiėjime, kaip kad žmonės šneka.

Jadvyga, sako, pasiuntė savo ištikimą žmogų, Zavišą Olesnickį, pamatyti, koks Jagėla yra. Jagėla priėmė pasiuntinį labai meiliai, ir, žinodamas, kam jis buvo siųstas, užsikvieta jį į pirtį, kur galėtų pamatyti jo kuno ypatybes. Sugrįžęs į Krokuvą, Zaviša nuramino Jadvygą, išgirdamas Jagėlos išziurą, pobudį ir apsiėjimą.

Galų gale nelaimingoji šiaudinė našlė, nors su neapikanta širdyje, turėjo tapti žmona jau sentelėjusio Jagėlos, kurs Krokovoje apsikrikštyjo po vardu Vladislavo 15 vasario 1386 m.; 18 d. vasario buvo išskilmingos sutuoktuvės Jagėlos su Jadvyga, ir galiausiai, 4 d. kovo, įvyko karunavojimas Jagėlos karuna Lenkijos.

Tokiu būdu Jagėlos užmačios įvyko, o Vytautas dar Krevoje 1385 m. buvo pažadėjęs savo lenišumą dėl Lenkijos, atmeddamas tokiu būdu zokaną; tatai vienok neužbėgo už akių Lietuvos savistovumui ir galybei ataityje, jeigu valdonai Lietuvos būtų buvę darbštūs. Vytautas Krokovoje katedroje, užlaikydamas Aleksandro vardą, priėmė katalikų tikėjimą, su mislia patraukti lenkų didponius į savo pusę, nors Jagėla vėlyjės buvo jam pasilikti pravoslavui.

Bobrzynskis sako, kad pakvietimas Jagėlos ant sosto išglėbėjo Lenkiją nuo prapulties, kurią rengė jai kryževiai, kad iškelė Lenkiją į galybę, aplink kurią emė suktiesi polityka visų susiediškujų valstijų. Telp pat Šaino cha tvirtina, kad Lenkijos magnatai būtų apsiėję be karunavojimo ir karaliaus, jeigu ne — pavojus nuo kryževių grėsintis ir baimė Lietuvos, jeigu ne noras gauti nuo Lietuvių be kovos gražius plotus Volynijos, Podolijos ir Ukrainos, ir kad tas viskas rasi vertu buvo, kad pasodinta ant Lenkijos sosto laimingą Lietuvos stulbį!

Pirmą karunavojimą Jagėla turėjo Lenkai užmokėti už jų nuovargį ir klapatą, suteikiant jam — pagal jo silpną protą — didelį garbę: jis išdavė dėl šlektos nauja-korėyniškos privilegijas, kurios buvo didesnės negu duotosios Košycuose. Užtikrinant urėdus dėl dvariokų, uždraudžiant svetimžemiams sąargybą pylių, kelias Lietuvos kunigaikščiui tapo užkirstas

apsodiniame Lenkijos savais žmonėmis. Ponai Mazlenkijos, godūs dovanų, bet kytri, kaip žalčiai, vedė prasčioką už nosies.... Morališką vertybę tos šlektos Šaino cha nupiešia sąkydamas, kad godumas kyšių, šykštumas ir parsidavimas, daug prisidėjo prie aprinkimo Jagėlos ant Lenkijos sosto!!

Kryževiai įsigrudo per Niamuną, o laivai atkako su maistu iki Nevėžiui. Vokiečiams norint per Viliją persikelti, Skirgėla pastojo kelią, bet tapo sumuštas ir turėjo atsitraukti. Potam vokiečiai padalino savo kariumenę, pats mistras pusytjo Medininkų apigardą, potam Ašmenės, per ištisas tris savaites. Išgirdę, kad Jagėla, Skirgėla ir Vytautas atkako į Paviliją ir sergsti upės kraštus, vokiečiai patraukė prie kito savo tunto pas Viliją, bet pas Vissevaldę negalėdami per upę perėti, kada gi ten Lietuvių drutas tuntas stovėjo, vokiečiai gavo progą persikelti pas Rumšiškę, kur jiems brastas parodė lietuviški vyliugiai Tamas ir Jonas Siurvilai, kurie gyveno Trakų kunigaikštystėje ir draugavosi su vokiečiais. Perėję per upę, vokiečiai atkako pas savo laivus į Pa-Kaunę ir sugrįžo namon į Prusiją.

Veikiai potam Jagėlos brolis Andrius, norėdamas atgauti savas valdynes ir kaipo vyresnis brolis ketinantis užimti vyriauria Lietuvos valdžią, susiderino su vokiečių zokonu, pavesdamas tamjam savo skrytis Vidžemyje; tikėdamasi tiek daug laimėti dėl savęs, jis įsimerkė į Lietuvą, užėmė Polocką, ir ugnia bei kardū nunaikiuso 18 pavietų ir išvedė 3.000 žmonių į nevalę. Skirgėla, Kaributis ir Simanas Lengveuis pas Viechrą sumušė susibendrinusį su Andriumi Sviatoslavą, kunigaikštį Smolensko; Sviatoslavas krito mušyje, o jo sunus pateko į nevalę. Vėliaus Vytautas su Skirgėla atmušė nuo kryževių Polocką, o kunigaikštį Andrių apgavę, patupdė į kalėjimą Chėdzinske, kur anš trejus metus išėdėjo.

Kada Lietuvoje audra aptuko, Jagėla sugrįžo į Vilnių su Jadvyga, su ponais ir vyskupais Lenkų, o Hieronimas iš Pragos sumušinėjo stabus lietuviškų dievų, šventąją ugnį užgesino. šventvietes griovė. Į Vilnių sukvieta didelį „apaštališką“ susirinkimą, kur tai geruoju kalbino žmones, tai Lietuvius dovanomis vyliojo prie krikšto. Visus Lietuvius tengymius, net tuos, kurie jau buvo krikščionimis pagal rytų įmonius, vertė priimti katalikystę; du bajoru pasipriešinusiu nubaudė mirtimi. Draudė Lietuviams abiejų lyčių rištiesi į šeimynas su Rusiniais graikiškos religijos; maišytoms gi šeimynoms po gresme plėgų liepė vienybę palei lotyniškąją įmonį. Bajorams, priimantiems katalikystę, užtikrino: tiesą tiksliai tvarkintiesi dvaruose, teip gi ištekėdinti dukterį ir gimines¹⁾; kožname nuovade ir žemėje Lietuvos įsteigė sudžias²⁾; atvalnino bajorus nuo rinkliavų, apart statymo pylių ir kareiviško tarnavimo³⁾. Galiausiai pridėda: „O kožnas, kurs, priėmęs šventą katalikišką tikėjimą, nuo jo peiktinu būdu atsitrauktų arba jį priimti priešintųsi, jokiū būdu neturi iš šitų tiesų naudotiesi!“ Idant katalikystei padėti pamatą Lietuvoje, įkurė septynetą

1) „prout et caeteras muliere viduae in aliis terris regni norstri maritantur“.

2) more et iure conformitus aliorum iudicium terrarum et districtum, Indiciis regni nostri Poloniae praesidentium“.

3) „ut iuribus similibus utantur et fruantur, quibus et caeteri nobiles in terris aliis regni nostri Poloniae potiuntur, ne videantur in iuribus, disparas quos eidem coronae subiectos“ (gal-but subietio?) fecit unum“ (Ediktas 20 d. vasario 1387 m.).

parapijų ir Vilniaus vyskupystę¹⁾. Pirmu čion vyskupu tapo paskirtas pranciškonas Andrius Vasilionis. Atvertimą ant lotyniškų įmonių Rusinų graikiško tikėjimo, apart maišytų šeimynų, paliko laikui ir bažnytini propagandai. Per Jagėlos storonę Kleipariuje Krokuvoje apsisėdo zokonas Benediktinų, kurie atlikdami religiškus įmonius vartojo slovenišką kalbą ir kurių užduote buvo platinimas Rusijoje unijos su Romos bažnyčia. Rusinus prisiekdino, kad jie niekad neturėsę kito kio viešpaties, kaip tiktai kataliką, kaip vėliaus Rusinai prisipažino Bazilijos conciliume²⁾. Miestai, kurie priėmė krikštą, apturėjo tiesą sauvaldystės, beje tiesas Magdeburgo, kurios Lenkijoje jau seniaus buvo įvesdintos vokiečių naujokynėse.

Biedni gi žmonės už apsikrikštyjimą gavo baltas trinytes sermėgas. Nekurie ėjo krikštytiesi po dusyk, idant gauti dvi sermėgi. Krikštydami sustatydavo į eiles vyriškius ir moteris atskirai, kunigai krapydavo eiles „šventintu“ vandeniu ir kožnai eilei duodavo vieną bendrą vardą krikšto. Po tam beveik per iščius metus Jagėla su Lenkų kunigais važinėjosi po šalį, pats pamokslus sakydamas, ir apkrikštydino žmonių į 30.000 Vilniuje ant griuvėsių dievnamio Perkuno pastatė bažnyčią šv. Stanislovo³⁾, tą pat padarė ir daugybėje kitų miestų ir

1) Apart Vilniuje, pirmos parapijos tapo įkurtos — Vilmergėje, Meišogaloje, Nemonėne, Medininkuose, Krėvoje, Balčiuose, Ainavoje, su bažnyčiomis. Dėl nžlaikymo bažnyčių ir kunigų Jagėla atskyrė daugelį kaimų su jų įėjimais ir šiaip davinėjo gausias dovanas. Turtai kunigijos tapo paliuosuoti nuo mokesčių ir pareigų. Daugumas pirmutinių kunigų Lietuvoje buvo kilę iš Lenkijos, ir tik iš dalies jie imami buvo iš vokiečių.

2) „immo proesentibus fatemur nos ante tempora inrasse et ita valle observare, nunquam habere dominum nec obedire, nisi esset verus catholicus et fidei ecclesiae Romanae“.

3) Neįžiurimo šventumo tasai šventasis pirmusyk atsibastė į Lietuvą... Kad Boleslavas II Drąsusis 1077 m. įėmė Kijevą, ten su Lenkų kareiviais jis kieminėjosi per penkerius metus apglėbyje gražių Rusinių. Kad kareiviai sugrižo namon, į Lenkiją, norėdami pasiviešėti savuose kaimuose ir namuose, iš didesnės dalies rado savas pačias apsiginklavusias, kurios su apsiginklavusiais junkiniais ir tarnais nenorėjo jų įsileisti. Kilo kova moterų prieš jų vyrus visose dalyse žemės ir perėjo į naminę karę! Karalius numalšino tą navatną šeimynų karę: Krokuvoje tukstančiai rado sau galą per nutroškinimą ar pakorimą. Giinkluoti tuntai karalius smerkėsi į namus paslydusių moterų ir „atiminėjo nuo jų vaikus, pagamintus nėsani namie vyrams, pamesdami juos miškuose ant suėdimo vilkams ir meškoms“; apart to apskelbė karališką paliėpimą, kad „viešose vietose, kiteip kaip su šunyčiais prie krutų, joms nevale buvo pasirądyti“. Veikiai visatinė neapikanta karaliaus palegvinio susitaikymą ir savitarpinį atleidimą papildytų abipusiai nuodėmių.

„Boleslavas persekioldamas teip sragiai pavydzius vyrus ir neviernas pačias, pajuto teip-gi nutartą neviernumą savo paties žmonos, nes laike, kada pats apglėbyje gražių Rusinių Kijevoje svetmoteriavo, žmona teip-gi buvo abejutė. Tai jį maitojo, ir staigi skaugė pakilo jo širdyje. Gal būtų nežinojęs, prieš ką skaugė jame atsiiiepia, jeigu Krokuvos vyskupas Stanislovas Szczezanovskis nebutų ant savęs patraukęs nuziurėjimą per tai, kad jis per daug uoliai užstavinėjo moteris ir karalių netiktai vienvaliniais prašymais vertė, bet net po bažnytiniu prakeimu spyrė, kad pasiilautų moteris persekiojės. Skaugūs karalius tad pradėjo tyrinėjimą, ir tas jį atvedė ant pilno persitikrinimo, kad vyskupas, kurs jam pirmiau karališkos kelionės turėjo valną prieigą prie kambarių karalienės, karaliui esant šalin orlibatą paleido į užmarštį. Įpyktntas karalius rįzosi suimti ir nukoroti vyskupą; tasai-gi kad savę ir savo garbę apginti, metė ant karaliaus bažnytinį prakeikimą. Tam atsitikus, papykys karaliaus nežinojo jau rubezių. Sūrinęs burį giinkluočių, Boleslavas įpuolė į vyskupą namą, kad ten jį suimti, o kad vyskupas Stanislovas tuomlaik buvo bažnyčioje, karalius nuėjo jo jieškodamas. Tad prie įeigos į bažnyčią stovėjo kryžius, kurį pamatę karaliaus palydovai, puolė ant kelių ir atsisakė karaliui išpildyti jo

miestelių — jeib tiktai buti karaliumi Lenkijos!... 1387 m. įsteigia vyskupystę Vilniaus, o Jadvyga 1397 m. įkuria Pragoje dėl Lietuvių, einančių į kunigus, kolegiją, ir nuo popiežiaus Bonifaco IX įgyjo privyliją, mokinti theologią akademijoje Krokuvos¹⁾. Tai-gi užvesdindami bažnytinę katalikišką valdžią, Lenkai nepamiršo sutverti gaivalą, kuris nuo jų prigulėdamas, reikalui prisiejus, drauge su jais veiktų priešais kunigaikščius. Mažlenkijos gi ponus Jagėla apdovanojo milžiniškais lobiais Rusijoje. Į jų dvarus Raudonojoje Rusijoje, Volynijoje ir Podolijoje pradėjo traukti iš Lenkijos naujokai buriais. Tokia kolonizacija turėjo ant akies doriškai suderinti rusiškas žemes su lotyniškąja civilizacija! Žinoma, kad neapsiejo be to, idant nebutų atsiradę malkontantai tarpe lietuviškai rusiškų kunigaikščių. Šainocha dar priduria, kad Jagėla lsike savo keletmėnesinio subuvimo su Lenkais atmainė žemę, kalbą, draugijos gyveumą, vierą...., kad iš burnų lenkiškos kunigijos balsiaus skambėjo lenkiškoji kalba...., kad Lietuvos bajorai, girdamiesi naujomis katalikų privylijomis, manė, prisiartinę esą prie valnybės lenkiškosios šlektos!....

Aplinkybės parodė, kad Jagėla tuomi tarpu negalėjo išpildyti Lenkams savo svarbiausiojo prizadėjimo — suvienyti Lietuvos viešpatystę su Lenkija. Po pergalės pas Viechrą rods Jagėlai išreiškė savo guodoną smulkesniejie Lietuvos kunigaikščiai, bet vienyjimas su Lenkija būtų galėjęs sukeldinti maštą įžeistų giminaičių. Iš Gedimino šeimynos šitie buvo dabar įzymesniejie kunigaikščiai: Fedoras Liubertaitis, valdas Vladimira Volynijoje, Vladimiras Olgerdaitis, sėdintis Kijevoje, Aleksandras Norimantaitis — Pinsko skirtyje, proliai Karijotaičiai Podolijoje, Vytautas Brasčių, Gartino ir Lucko žemėje, Dimitras Kaributis Novgorode Siaverskiškame, Mykolas Jaunutaitis Zaslavo skirtyje, Vygandas — Kernavoje; Simas Lengvenis Olgerdaitis tuomet kniaziavo Novgorode Didžiamjame ir tt. Apart to Volynijoje ir Pagirėnuose buvo dar daug smulkių kunigaikščių rusiškų, kaip kniaziai Belzo, Pinsko, Slucko, Ostrogo ir tt.

prisakymus. Per taitai dar labiaus sujušintas karalius, įsiveržė į bažnyčią ir padarė daugiau, negu reikalavo nuo savo tarnų. — nes užmušė vyskupą ant laiptų altoriaus“! (Goehring). Tai įvyko 8 d. geguzio 1079 m. Boleslavas galiaus dumė iš savo žemės. Įvyko pamišimai. „Šlektą valdė savaliai ir savinosi sau tiesas ant žemesnių luomų, o kunigija dar labians negu pirma su išdidumu apsieidinėjo: ji mat prisidėjo prie numetimo smarkinjako nuo sosto ir todėl jai rodėsi, kad valdžia šalies jai tepriklauso. K žnas minykas, gyvenantis iš almužnos, kožnas kunigpalaikis kaime, skaitė savę už karalių Lenkijos, jeigu dar ne už daugiau ką. Reikalavo mokesčių nuo miesčionies ir kaimiečio, ir lindo į moterystės ir šeimynos prietikius (Goehring).

1) Akyva, kad įsteigimą Akademijos Krokuvoje paamžino savo tepliorišku darbu Lietuvos Jokubas Vėzykas. Tai buvo garsus savo laike tepliorius. „Gimė jisai Lietuvoje stabmeldžiu, kuriuose metuose — nežina. Priėmęs krikštą, visai Lietuvai krikštyjantės, apturėjęs per krikštą vardą Jokubo (gal ir pavardę tuomet tokią prisiėmė, nes lietuviškai, žinoma, kitiškai vadintis turėjo), apsigyveno Lenkijoje. Budamas dar stabmeldžiu Lietuvoje, buvo jisai garsus tarp savųjų kaipo tepliorius. Apsigyvenęs Lenkijoje buvo jis kelis metus karaliaus Jagėlos teplioriumi. Tįsus atėmė jam regėjimą metuose 1392. Neuzilgo tur—but ir mirė. Ir vikalų jo liko — Krokuvos katedroj esantiejie paveikslai — vienas, reiškiantis Lietuvos krikštą, kitas — Krokuvos akademijos įsteigimą. Yra padavimas, buk paveikslas Motinos Šv. mieste Sokal, Galicijoj, esąs jo darbas; tai pirmas musų tepliorius, lygini pirmas ir Lietuvoje. Garbė jo atminčiai!“ (Lietuvių Laikraštis, No. 8, p. 90. 1905).

Baldai ant pardavimo
(fornituros) kaip tai, dėl keturių kambarių (front room, dining, sitting and kitchen), paroduoda kabinopigiausia.
John Kerzozicki,
228 Vine str.
Plymouth, Pa.

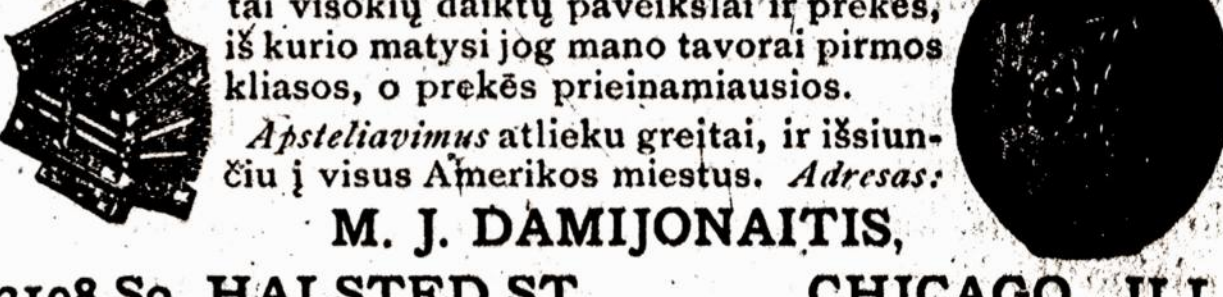
Balius! Balius!
Bus keliamas Susiv. L. A. 37 kuopos, 6 d. Sausio ant salės S. Jene Betest, 6 Bartlele str. Worcester, Mass. Teip gi bus 5 dovanos, 1) Pakajaus liampa \$3,00 vertės; 2) Laikrodėlis \$2,00 vertės; 3) Pusė bačkos alaus \$4,00; 4) Lietuviškas angliškas žodynas \$3,00 vertės; 5) baksas cigarų \$2,50 vertės. Pelnas eis ant prieglaudos kolonijos.
Tikietas 25c.
Užrašo Komitetas.

Balius!
New Haven'o 84 kuopa S. L. A. kelia balių ant naudos kuopos 30 d. gruodžio (Decem.) 1905. Subatos vakare nuo 7tos iki 12 nakties ant Germania salės po N.143 Wooster str.
Įžanga vyram 25c. ponutėm ir panelėms už dyką.
Užvediname visus aplinkinius lietuvius ir lietuvaiteis, kad susirinktume kuonokaštingiausiai ant to puikaus pasilinksinimo.
Su guodone
84tos kuopos S L.A.
Komitetas.

Dainos ir Pr kalbos!
Parengia dainas ir prakalbas S. L. A. 85 kuopa. Nedėlioje 31 d. Gruodžio 1905 m., 7-tą val. vakare, ant salės S. Paukšėio Edwardsville, Pa. Bus apkalbėta apie revoliuciją Lietuvoje. Užprašoma visus atilankyti ant teip svarbaus reikalalo.
Komitetas.

Klausimas gėrymo.
Kartą vietame didelame bankiete prasidėjo kaiba kokis vynas geriauses vartojimui visos ypatoms ir teipgi tapo paklausta Johnsono garcingo raštininko nusprendžio. Jis tvirtina kad yra gyvulė rukštus vynas seniems, jauniems paojingas, saldus vynas paojingas seniems, sznapsas paojingas bažotiemš. Jei-gu tą klausymą pastatyti šiandien tai vienas atsakymas butų kad Trinerio Amerikans'as Elikšir Kartusis Vynas galima vartoti visada ir visiems kaip geradaringas sveikatai. Uztikriaančei yra gerivusių vynu ir geriause gyvulė ir negali atgubenti nieko blogo slobniausiems ir dalikatniausiems vikuriams. Jei-gu kas nori turėti apsitą normališka stiprumą, jei-gu jūtiesi negerai po valgiui slobnumą, nerviškumą. Triners Amerikanska Elikšir Kartusis Vyną uztikrina su avėjimą stiprumą organus travėjimo. Duoda stiprius nervus, sveiku vidurius ir travėjimą.
Gauamas visose aptiekose, arba pas patį fabrikantą, Judzapą Trinerį, 709 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

PREKYSTE! *Auksinių ir Sidabrinų tavorų, visokių muzikališkų instrumentų, gromatomis drukuojamų mašinėlių, ir kitokių tavorų.
*Koznam kuris atsiys už 2 centus markę, prisiysiu Naują lietuvišką Katalogą dykai. Kuriame yra šimtai visokių daiktų paveikslai ir prekės, iš kurio matysi jog mano tavorai pirmos klijasos, o prekės prieinamiausios.
*Apsteliavimus atlieku greitai, ir išsiunčiu į visus Amerikos miestus. Adresas:
M. J. DAMIJONAITIS,
3108 So. HALSTED ST., CHICAGO, ILL.

TAUTIEČIAI LIETUVIAI PAS SAVĄ.
Aez padidinau savo krantavę, kurioje galima gautie visko, kaip tai: Lakrodėlių kokių tik ant svieto randaet, klijeninių ir sientinių, visokių lenclugėlių auksinių, paauksuotų ir sidabrinų auksinių žiedų, spilly, kompasų, kolezikų, visokių instrumentų, puikių armonikų. Maszinukų dėl drukavojimo gromatų. Monų knyga ir prietaisios dėl darymo sztukų. Istoriezkų ir maldaknygių kokių tik randaet lietuviszkoj kalboje. Puikių popierų dėl raszymo gromatų su pavinczavonėmis, pagrazintimais ir kvietkomis. Kas veilyt sau ką pareitrukt, tegul prisilunczia gromatoje už 4 ct. markę, o apturės puikių katalogą d y k a l, kokiio da lietuviszkoj kalboje nėra, kuriame yra keil szimtai visokių paveikslų; apie kozną tavorą prekę apraszta. Perkantie gaus tavorą pirmos klijasos ir už mažą prekę. Ordorius iszluncziam greitai į visus Amerikos miestus.
Adresavokit:
KLEMENS WILKEVICH. 112 GRAND st. BROOKLYN, N. Y.

A. Maslauckas ir Sunus,

LIETUVISZKI GRABORIAI.
Karietos ant veseilių, laidotuvių ir krikštynų. Vežimai perkraustymui ir t. t.
415 W. Main Street.
PLYMOUTH, PA.
Naujas Teleponas 7081.

I. HERZ BANKIERIUS ir NOTARIJUSZAS.
2 Carlisle st. New York, N. Y.
Vienatinis, katras geriausiai dasturi apie tautiečių gerovę, lezslatorija dėl jų pas szipavę kompaniją visokias vigeidas ant geriausių ir greičiausių laivų. Tuos katrie vazuuoja į krajų, paaukia pilnai ant dypo, nuveda ant szipo, atstato tonai jų dalgtus ir daro storonę dėl vigeidno gurilo. Iszlizma teip-gi isz Castle Garden ir atstato kur kam roikia. Catenia pigiausia.
I. HERZ BANKIERIUS ir NOTARIJUSZAS.
2 Carlisle st. New York, N. Y.
Iszlunczia pinigus į visas dalis svieto greitai atsakancziai ir pigiausiai.
I. HERZ BANKIERIUS ir NOTARIJUSZA
2 Carlisle st. New York N. Y.
Iszlirba savo kanceliarijoje notarijus: daviernastie, aktus, visokius kontraktus, testamentus ir teip toliau.
I. HERZ BANKIERIUS ir NOTARIJUSZAS.
2 Carlisle st. New York, N. Y.
Garus yra nuo seniai isz savo tolsingumo ir szzineszko iszlpidymo visokių provų dėl tautiečių ir tai kaip greičiausiai ir su geriausia pagalba. Duoda toip-gi dykai koznam visokias rodas ir dėlto visiemę karszta! apeako ir prizada koznam visada kuo geriausiai patarnauti.
Raszkykit vial ant to adreso!!! Dėkavokit!!!

Oras kuri mes kvepuojame
Zmogus gali gyventi keles dienas be valgio ar vandnio bet be oxygeno miršta in keles minutes.
Zmonės kenčia bada oxygeno kaip ir maisto, kad oxygenas nekaštuoja nieko! Dėlko? Dėlto jeigu glitine plėvė nėra sveikam palejime tai oxigenas negal pereiti in kraują per tam tikrus oro skyteles.
DR. JEAN SIRROM PLAUCZIU BITERS
Dr. Jean Sirrom's Kepenu Bitters tikrai iszydys kroniską užstojimų vidurių, torpidą, aptingusias kepenas, drebėjimo, karšto išbliskimo veido ir t. t. Užbėga visokiom kepeniuem ligom.
Preke \$1.00 už bonkų, arba 6 bonkos už \$5.00. Galit uzderdoti po dvi bonkas šitų trijų gyduolių ar kaip nori idant padaryt 6 bonkas kuris teip pat kaštuos tik \$5.00 už 6 bonkas. Išsiunčiam ant bile kokią adreso po aplaikymui Expressinį ar Paėtinį Money Order. Ziurėk idant but isdegtintas parašas ant kozno kamsėio, nes be jo ne ira tikras. Adresavokit:
MORRIS FORST & CO. PITTSBURG, PA.
PARDAVEJAI DEL SUV. VALST. IR KANADOJE.
Dr. Jean Sirrom's Skilvio Bitters \$1.00 bonka
Dr. Jean Sirrom's Vidurių Bitters \$1.00 bonka
Vartojamas per daktarus ir szpitolėse ant viso svieto.

BRITVOS! MIKROSKOPAI!
Kas priekys mums \$1 00, tam mes pristysim geriausio kristalino pileno britvą, kuri pareidpoda sztoruose po \$3.00, arba mikroskopą su kiurluo gali matyt vandens lasze tuketanczins vabalėlių, muedės galva arba blakę iszrodo po szituo stebėtinu stiklin arklio didumo, mažiausias szmetelis popleros iszrodo galr didziausia krūva malkų.
Raszkykit pas:
THE CHASE SUPPLY CO.
Box 504. Methuen, Mass.

Farmos!
Szios farmos parsiduoda New Yorko stėte, 15 akry už \$1250, 33 akrai už \$1500, 78 akrai už \$1400, 99 akrai už \$900, 80 akay už \$1500, 150 akry už \$2000, 133 akrai už \$1800, 200 akry už \$2000, ir apie 15 kitų farmų yra čia jau lietuviai farmeriai. Visos farmos su troboms, yra girios ant koznos farmos, apie artesnias žinias raszkykit su indėjimu 2c markės, pas
G. KLEEK,
Poolvill, N. Y.

Dr. J. Szliupas,
328 Federal str. Philadelphia, Pa.
(47-50-A Keystone Telephone)

Naujas Teleponas No. 8208.
Jonas Dzedolikas
LIETUVISKAS GRABORIUS.

Karietos ant veseilių, laidotuvių ir krikštynų.
Vežimai perkraustymui ir t. t.
Laikau **HOTELI,** visokių gėrymų, kaip tai: visokios artelkos, vyno, skanus alaus, porterio ir kvepenčių cigarų.
455 Main st. KINGSTON, PA.